HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Udržení českého vědomí, tečí a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 33. | Sobota (Saturday) 14. srpna (August) 1976 | Cena 25 centů

K nedělnímu Mariánskému svátku Nanebevzetí

Rytina z neznámého staročeského kancionálu z konce 17. století zajímavě ztotožňuje svátek Nanebevzetí Panny Marie s obsahem mariánské invokace z Loretánské litanie: Maria, bráno nebeská, oroduj za nás!

NANEBEVZETÍ V ČECHÁCH

Nad lánem zlatě požatým
oblaky rosu pijí
žár léta zpívá Královně
slunečnou harmonii:

»Jsi s borovicí na horách
a dýcháš v naše lesy
ze sloupů směle vztyčených
díváš se pod nebesy.

Na srpku stojíš měsíčném
a tvoje ruka hraje
s kotoučem duhy zářicí
u zlaté brány ráje.

Azurem svítíš zázračná,
květnice naší síly —
patu, jež hada zdrtila
lilie políbily.«

V korouhvi proseb, jásání
andělská perut' vlaje —
Tak žije svátek Vítězné
na srdci mého kraje.

Nina Svobodová

ENGLISH SECTION INSIDE

Italští komunisté se rozhodli vyhovět Andreottimu

Řím. Vedení italské komunistické strany se rozhodlo vyhovět žádosti nového ministerského předsedy Giulio Andreottiho a slíbilo, že komunističtí členové parlamentu se zdrží hlasování při zasedání parlamentu pro schválení nové italské menšinové křesťansko-demokratické vlády. Předtím Andreotti uveřejnil detailní program své vlády, ve kterém splnil hlavní požadavky komunistů. V pátek 6. srpna pak italský senát schválil novou vládu; komunisté a jiné větší strany se přitom zdržely hlasování.

Italští komunisté se přiblížili o další krok ke svému taktickému bezprostřednímu cíli — podílet se na vládě. Po volbě člena svého předsednického sboru Pietro Ingrao předsedou poslanecké sněmovny obdrželi ještě předsednictví v sedmi z 26 parlamentních výborů: ve výboru sněmovny pro parlamentní otázky, v sněmovních výborech pro finance, veřejné práce a dopravu, a v senátních výborech pro národní hospodářství, zemědělství a zdravotnictví. Těmito funkcemi předsednictví výborů mohou komunisté ovlivňovat zákonodárství a zároveň budou mít větší kontrolu než dosud v oborech národního hospodářství a vedení financí.

Italská ústava opravňuje výbory parlamentu dávat méně závažné zákony bez svolávání celého parlamentu. Předsedové připravují denní program těchto výborů a mohou urychlit či zpomalit jednání o předlohách zákonů: mimoto svým hlasem mohou rozhodnout záležitost, kde polovina členů výboru hlasuje pro a polovina proti. Tak mají předsedové značný vliv na činnost těchto výborů a skoro vykonávají "právo veta" vůči vládě, čili — nynější bezkomunistická italská vláda se nebude moci bez komunistů na ničem dohodnout.

Andreottimu nic jiného nezbývalo: jeho menšinová křesťansko-demokratická vláda se bude moci udržet a vykonávat svou funkci pouze tehdy, zdrží-li se komunisté v parlamentě hlasování. Na druhé straně však komunisté budou mít vliv na vládní činnost. Tím Andreotti musil uzavřít s komunisty "mini-kompromis", jak říkají političtí pozorovatelé, ačkoliv odmítl uzavřít s nimi "historický kompromis", jímž by se jim dávala přímá účast ve vládě. Křesťanští demokraté obdrželi minimum vládní moci a rozhodování, a zároveň musili přijmout maximum zodpovědnosti a možnou nepopularitu. Půjde-li pak v Itálii vše dobře, komunisté si to budou přičítat za zásluhu; půjdou-li však věci špatně, pak to bude kladeno za vinu křesťanské demokracii a krizi západního kapitalismu. Proto někteří novináři vyslovují názor, že tímto nepřímým příchodem komunistů do vládních orgánů začala v Itálii "tichá revoluce", zvláště když i starosta věčného města je nyní komunista.

Pres. Ford byl přítomen zakončení Eucharistického Kongresu

Filadelfia. — President Ford přiletěl v neděli odpoledne 8. srpna do Filadelfie, aby se zúčastnil závěrečných bohoslužeb 41. mezinárodního Eucharistického kongresu. Na letiště jej přišli pozdravit starosta Filadelfie Frank Rizzo a filadelfský arcibiskup kardinál John Krol, který mu věnoval zlatou medaili Kongresu a exemplář bible, vázaný v kůži.

President Ford nejdříve strávil asi hodinu při recepci s kardinály, biskupy a jinými vedoucími náboženskými osobnostmi z celého světa. Političtí pozorovatelé upozornili na kontrast mezi tímto vřelým přijetím Forda představiteli americké katolické církve a odmítnutím amerických biskupů udělit požehnání demokratické národní konvenci, která přijala volný potrat do svého politického programu.

Potom na stadióně J. F. Kennedyho, kde byly konány slavné závěrečné bohoslužby, president Ford promluvil před 100,000 přítomnými. Ve své osmiminutové řeči litoval "rostoucí neúcty k životu" — čímž zřejmě učinil narážku na problém dovolení potratů — a "stoupajícího příboje zesvětštění". Po několikaminutovém potlesku pak pokračoval: "O nejvyšší hodnotě každé lidské osoby, jejíž život je dán Bohem, nás učí Svaté písmo; toto přesvědčení také potvrzují církevní autority."

President Ford řekl, že se cítí "hluboce poctěn" tím, že může přivítat katoliky z více než 100 zemí. Tento kongres je pro něho význačným důkazem toho, že celý svět touží po míru a vzájemném porozumění. Také řekl, že tento Kongres se velmi vhodně sjel do Filadelfie, kde před 200 roky Spojené státy prohlásily svou nezávislost. Američané se vždycky spoléhali na Boží ochranu a tato důvěra je nikdy nezklamala. Náboženská svoboda byla vždycky součástí Ameriky; tato základní svoboda je napsána nejen v naší ústavě, nýbrž i v našich srdcích. Ford vyslovil církevním autoritám uznání za jejich přispění při hledání míru ve světě, za výchovu svědomí a vedení v životě, jež poskytují lidem všech věků. Církev je útočištěm duše, školou mysli a záštitou mravních ideálů.

President Ford také řekl, že Amerika je přesvědčena o základní hodnotě rodinných vztahů: nikdy totiž nebyla nalezena vhodná náhražka za úzké vztahy, které existují mezi otcem, matkou a dětmi. Žádná vláda nikdy nemůže nastoupit na místo rodiny. Také citoval jednu báseň, které ho naučila jeho matka, o potřebě odstranění předsudků a rozšíření okruhu svých přátel a zakončil svůj projev známou modlitbou sv. Františka z Assisi.

Hurikán "Bella" způsobil škody na východním pobřeží

New York. — Hurikán "Bella", vzniklý v ohřátých vodách Mexického zálivu, jehož větry vyvinuly hodinovou rychlost 110 mil, se v pondělí a úterý (10.—11. srpna) přiblížil k americké pevnině blízko New Yorku a pak postihl Long Island a jiné pobřežní krajiny. Způsobené škody však byly menší, než se očekávalo. Stromy byly vyrvány z kořenů, elektrické sloupy vyvráceny, dálnice, sklepy domů a cesty na pobřeží byly zatopeny. Tři osoby přišly následkem hurikánu o život a několik dalších zahynulo při nehodách, způsobených tímto hurikánem. Škody, způsobené erozí pobřeží, se odhadují na několik miliónů dolarů.

Záhadná epidemie postihla účastníky konvence Americké legie

Filadelfia. — Ve Filadelfii se konala od 21. do 24. července státní konvence Americké legie. Někteří z 10 tisíc účastníků této konvence však byli několik dní po jejím skončení postiženi záhadnou epidemií, o které se zprvu myslelo, že to je nebezpečná chřipka či virusový zápal plic. Už 27 účastníků této konvence zemřelo a 128 dalších je v ošetření v nemocnicích; z nich sedm je v kritickém stavu. Pokud nebude tato epidemie ztotožněna, lékaři budou bezbranní v boji proti ní. Postižení trpí silnou horečkou (104- 107 stupňů F), bolestmi hlavy a prsou a zánětem plic.

Lékaři po četných analýzách a po vyšetření okolností, za kterých byli účastníci konvence postiženi touto epidemií, dospěli k provizornímu závěru, že asi nejde o nemoc, způsobenou bakteriemi, virusem či mikroskopickými houbami. Proto nyní zkoumají možnost otravy toxiny nebo jedovatými chemikáliemi. Také si začínají všímat podobnosti tohoto případu se záhadnou smrtí tří osob a onemocněním 17 dalších po účasti na konvenci "Odd Fellows", která se konala ve Filadelfii v roce 1974.

Sloupek informací

Z "ROMÁNSKÉ" EVROPY — ITÁLIE, FRANCIE, ŠPANĚLSKA A PORTUGALSKA

V uvedených státech se hovoří příbuznými jazyky, které vznikly z hovorové latiny starého Říma, prvního dobyvatele evropského kontinentu. Všechny hrály v dějinách naší civilizace vynikající roli. Itálie jako centrum křest'anství, které inspirovalo různé vědní obory a umění k novým vrcholům. Francie královských Ludvíků a Napoleona. Smlouvou v Tordesillas byl v roce 1494 Nový Svět rozdělen mezi Španělsko a Portugalsko, tehdejší námořní velmoce Evropy: Ameriku objevil Ital Kolumbus ve španělských službách; pojmenována byla po italském mořeplavci Amerigo Vespuccim. Tím jsem samozřejmě nevyčerpal stuánici, již jsou dějiny zmíněných zemí, ale musím se již dostat k dnešku, o němž tu informujeme především.

Jistě není nezajímavé, že i dnes mají Itálie, Francie, Španělsko a Portugalsko cosi společného. Měli-li, či mají-li komunisté v poslední době kde co říci do politiky nesovětské části Evropy — Jugoslávie a Albánie jsou jinou kapitolou — tedy právě v těchto státech. Že by se zrovna tímto způsobem projevovalo dědictví dobyvatelských a objevitelských tradic citovaných národů — to se mi nechce věřit. Avšak jenom náhodné to asi také není . . .

□

NEŠTASTNÝ ITALSKÝ KOMPROMIS

Jiné označení pro dnešní situaci vládního Říma nemám. Z červnových voleb, jak víte, vyšly posíleny dvě politické strany. Až dosud dominující "Democrazia Christiana" (DC), křest'anští demokraté dostali 39 procent hlasů a přibyli ovšem také komunistických voličů: narostli do 34 procent. V počtu poslaneckých křesel to znamenalo minus 3 pro DC (263) a plus 49 (228) pro KS Itálie. V novém senátě má DC 136 zástupců (plus 1), komunisté 117 (plus 23). O zbylé mandáty — 139 v poslanecké sněmovně a 62 v senátě — se dělí skoro desítka stran a stranic, z nichž nejsilnější jsou Socialistická strana (57 poslanců a 29 senátorů) a neo-fašisté (35 a 15). Křest'anští demokraté, předurčení volebními výsledky k vytvoření vlády, se ocitli v nezáviděníhodné situaci. Socialisté odmítli spolupracovat, s pohrobky Mussoliniho nechce mít DC nit společného — a mít komunisty ve vládě, to si nepřáli ani voliči, ani evropští spojenci a jak víme, vyjádřil se proti tomu i náš Státní Department. Komunisté s tím nikoliv nešikovně operují jako se "zásahem do vnitřních záležitostí Itálie" a i ve spřáteleném táboře nechybějí hlasy, které poukazují na skutečnost, že zahraniční spojenci italských demokratů (například Západní Německo) pilně podporují Moskvu a její satelity vydatnou hospodářskou a technickou pomocí, která se sotva srovnává s anti-komunistickým postojem.

Mezitím došlo v Římě ke kompromisu, který se asi nejvíce zamlouvá komunistům. Jeden z nich, Pietro Ingrao se stal předsedou parlamentu a rovněž poprvé se 7 členů KS Itálie stalo předsedy parlamentních výborů, například hospodářského a rozpočtového. Menšinová vláda křest'anských demokratů může rozhodovat jen se souhlasem komunistů ve sněmovně, kteří mají volnou ruku v tom, kdy řeknou Ano a kdy Ne. Případné úspěchy vládní politiky si připíší k vlastním zásluhám, za neúspěchy svalí odpovědnost na vládu. V případě Itálie nepracuje tedy čas ve prospěch demokracie.

□

FRANCIE: TŘETÍ SE SMĚJE

Zprávy z Paříže z poslední doby napovídají, že zesiluje napětí mezi stranami vládní koalice. Jejími vedoucími jsou prezident Giscard d'Estaing, zároveň vůdce strany Nezávislých republikánů, dále předseda vlády Chirac, který reprezentuje gaullisty, nejsilnější stranu parlamentu, a ministr spravedlnosti Lecanuet, předseda "centristů".

Gaullistům se nezamlouvá Giscardův úmysl napojit Francii opět úžeji na NATO, které v očích nebožtíka de Gaulla "narušovalo suverenitu" země a nesouhlasí rovněž s některými jeho plány reforem například v oblasti státní správy a v daňové politice. Giscard a Lecanuet zamýšlejí také změnit volební zákon, který byl svého času "ušit" pro vládní politiku gaullistů — další rozbuška pod křesly koaliční vlády . . .

V březnu příštího roku se mají ve Francii konat obecní volby. Všeobecně se očekává, že z nich vyjdou vítězně kandidáti "lidové fronty" socialistů a komunistů, kteří obnovili předválečné (1936) spojenectví. K parlamentním volbám má dojít v roce 1978 a již dnes se opoziční fronta tváří velmi sebejistě. Vede ji předseda Socialistické strany François Mitterand, který předloni v květnu jen těsně prohrál soutěž o prezidentský stolec, a vůdce komunistů Georges Marchais, jenž se snaží získat pro svoji stranu vlastenecký profil ujišťováním, že Moskva mu do politiky mluvit nebude.

Giscardovo prezidentské období má vypršet až v roce 1981. Nedávno byla Marchaisovi v diskusi před televizními kamerami položena otázka, jak by se k prezidentovi zachovala levicová fronta v případě, že by volby vyhrála. Odpověď zněla, že Giscard "se soumettre ou se démettre"; buď'to se podřídí — anebo půjde". — Je jasné, že dnešní francouzský prezident by nebyl jediným demokratem, kterému by se tak vedlo.

□

ŠPANĚLSKO BOJUJE O BUDOUCNOST

Minulý týden prošel tiskem obrázek z Madridu, na němž jste mohli vidět skupinu lidí, jásajících nad vyhlášením amnestie pro politické vězně. Na 500 jich bylo propuštěno, asi 150 zůstává ve vězení, protože do politiky pletli nebezpečné násilí. Zmíněný obrázek je zajímavý tím, že ukazuje i spokojené tváře dvou komunistických předáků, Simona Sancheze a Santiago Alvareze. Do moskevských novin se proto asi sotva dostane.

A potom přišly informace o celé řadě atentátů, o bombách, které vybuchovaly v různých španělských městech. Anonymní pachatelé oznamovali veřejnosti, že chtějí ještě víc, než jen amnestii, a ovšem ihned. Jejich požadavky zesílily pochyby u těch, kteří se domnívají, že král Juan Carlos nejedná dobře, jestliže — jak se povrchním pozorovatelům zdá — ustupuje přáním politických skupin, jejichž činnost byla za frankistického režimu zakázána. V květnu prý navázal kontakty s Antonio Garcia Lopezem, předsedou dosud ilegální Sociálně-demokratické strany Španělska. Již předtím se údajně sešel s José Maria Gil Roblesem, který je jedním z vůdců zatím rovněž nezákonné strany křest'anských demokratů. "Ustoupil" dle názoru stoupenců starého režimu také tím, že prosadil resignaci bývalého ministerského předsedy Carlose Ariase Navarro, že dovolil oslavy "socialistického svátku práce dne 1. května a na druhé straně schválil zákaz oslav výročí Francova vítězství v občanské válce. A snad se prý i vrátí z pařížského exilu předseda ilegální komunistické strany Santiago Carillo, jeden z těch komunistických vůdců, kteří naposled na červnové schůzce pohlavárů hnutí ve Východním Berlíně, at' již z taktických důvodů, at' možná osobně upřímně — odmítnul moskevské poručnictví.

Zdá se však, že Juan Carlos, který při své nedávné návštěvě ve Washingtonu vzbudil ten nejlepší dojem — že jedná správně. Jak víme z komunistických novin — mohl bych citovat například pražské *RUDÉ PRÁVO z 19. března* — hrozilo "vytvoření jednotné protifrankistické aliance" všech opozičních složek, od křest'anských demokratů přes reformní socialisty po bolševiky; příslušný "koordinační výbor" byl na jaře již vytvořen. Lze si snadno představit, které síly by v krátké době získaly převahu. Tomuto vývoji postup Juana Carlose a jeho politických poradců do značné míry zabránil. Je jisté, že stoupenci revolucí se hned tak nevzdají, ale je také pravděpodobné, že v širší veřejnosti nenajdou dnes již tu žádoucí podporu. Vzrůstá důvěra v pokojný přechod k demokratickému pořádku. Bezpochyby působí ještě vzpomínky na krvavou občanskou válku před 40 lety a zcela jistě zapůsobilo na Španělsko i to, co se ještě před rokem dálo v sousedním Portugalsku.

□

PORTUGALSKO PO ZKUŠENOSTI S "REVOLUCÍ"

Nejzápadnější stát evropského kontinentu na tom podle všech informací začíná být dobře. Přežil téměř půlstoletou samovládu velmi vyhraněné politické kliky, která jej udržovala fašistickým skoro řádem mezi nesvobodnými zeměmi Evropy. Poznal "protifašistickou revoluci" (citát z komunistických novin) z dubna 1974 a jak si ji v praxi představovaly demagogii, znárodňováním a usurpátorskými metodami i v zápase o veřejné mínění ony síly mezinárodního bolševismu, které se ji nakonec zmocnily. Portugalsko prohlédlo — zkušenost, kterou by některé západní země potřebovaly — a zvolilo si letos v dubnu sněmovnu, která zaručuje cestu k demokracii.

Po červnových prezidentských volbách se do paláce Belem v Lisabonu nastěhoval generál Antonio Ramalho Eanes, který v lidovém hlasování dostal přes 61 procent hlasů — jistě také proto, že se velmi jasně vyjádřil proti komunistům. Jejich představitel Octavio Pato, kolem jehož programu se měli (dle komunistických novin) "semknout všichni ti, kteří si přejí vybudování portugalské demokracie směřující k socialismu", sehnal něco kolem 7 procent voličů, o polovinu méně, než komunistická strana v *předcházejících volbách do sněmovny.*

"Portugalsko potřebuje levicovou vládu", napsalo RUDÉ PRÁVO 2. července. Ukázalo se, že ji nepotřebuje takovou, jakou si ji komunisté představovali. V Portugalsku se ukázalo, že v taktice moskevského hnutí jsou jisté slabiny. Myslím, že by se jejich zkoumání měla věnovat značná pozornost.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, exilu a potřebám našich drahých doma.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU.

VYDÁVÁ:
VELEHRAD, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
S REDAKČNÍM KRUHEM.

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v U.S.A. $15.00.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois.

August 14, 1976 — Vol. I., No. 33.

GRANÁTY Z ČESKOSLOVENSKA

MACH Importers

3720 West 26th Str.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala — Brokers

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —

nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:

Josef Krákora a *Jaromír Hrábek*, majitelé

LETEM SVĚTEM

Washington. — Podle odhadů odborníků US departmentu zemědělství bude letos úroda obilí v západní Evropě, postižené katastrofálním suchem, obnášet 125 miliónů tun, což bude o pět miliónu tun méně než vloni. V roce 1976—77 budou západoevropské země musit dovézt celkem 32 miliónů tun obilí, což je o 11 miliónů tun více než v roce 1975—76. Spojené státy jim poskytnou 6 miliónů tun kukuřice. Úroda sena a ostatních druhů píce tam je kriticky slabá, následkem čehož tam silně klesne produkce mléka. Protože v Německé spolkové republice v poslední době vydatně pršelo, čeká se, že tamní úroda brambor, kukuřice a píce bude zčásti zachráněna.

• • •

Washington. — Západoevropské země a Spojené státy předávaly Sovětům v posledních 5 až 7 letech jménem "mezinárodní oblevy" své nejnovější technické vynálezy v oborech kompjutrů, elektroniky a nových průmyslových procesů, jakož i různá výrobní tajemství; nyní, když už je trochu pozdě, s ohromením vidí, že Sověti chladnokrevně uživají těchto nových vynálezů ke zdokonalování svých útočných zbraní, a že v tomto oboru činí rychlé pokroky. Zatím co západ musil investovat biliony dolarů na vědecké bádání, Sovětům se dostalo výsledků tohoto bádání téměř zdarma. Bylo také zjištěno, že Sověti si kupují na západě a v Japonsku minikompjutry, jichž pak užívají v nejmodernějších samořiditelných raketách s nukleárními hlavicemi. Washingtonská vláda nyní pomýšlí na zavedení seznamu nových technických objevů, jichž předání komunistům bude podrobeno embargu. Technické výrobní znalosti jsou totiž ještě mnohem důležitější než samotné strategické produkty, jichž vývoz byl do komunistických zemí zakázán. Přitom však naše vláda nechce omezovat normální obchod západu s komunistickými zeměmi, ba naopak ještě by chtěla dosáhnout jeho rozšíření.

• • •

Detroit. — V roce 1975 bylo na světě vyrobeno celkem skoro 25 miliónů nových automobilů všeho druhu (s výjimkou vojenských automobilů). Zde uvádíme deset největších producentů automobilů loňského roku: General Motors (tato americká firma vyrobila celkem 5.2 miliónu automobilů), Ford (3.35 miliónu), Chrysler (2 milióny), Toyota (1.8 miliónu), Volkswagen (1.1 miliónu), Nissan (1.6 miliónu), Fiat (1.59 miliónu), Peugeot-Citroen (1.26 miliónu), Renault (1.24 miliónu) a British Layland (673 tisíc).

• • •

Johannesburg. — Východoněmečtí odborníci budují v Lidové republice Mozambiku síť radarových stanic na ochranu proti možným útokům ze vzduchu a z moře; zbudované stanice jsou zatím obsluhovány východoněmeckými vojáky. V druhé polovině července vojáci radarové stanice Ponta Milibangalala ostřelovali z děl jihoafrický parník "Limpopo", plující v mezinárodních vodách nablízku pobřeží Mozambiku. Celá mořská doprava při pobřeží Mozambiku je už elektronicky pozorována a sledována.

• • •

New York. — Bezpečnostní rada OSN odsoudila Jižní Afriku, protože prý podle stížnosti Zambie — její vojáci napadli pohraniční zambijskou vesnici Sialola a zabili tam 24 lidí a zranili dalších 15. Jižní Afrika popřela správnost tohoto obvinění a žádala, aby komise OSN byla poslána na místo vyšetřit skutečný stav věcí. Bezpečnostní rada však tento návrh zamítla a spokojila se s odsouzením Jižní Afriky.

• • •

Nukualofa. — Sověti nabídli králi ostrovní miniříše Tonga v jižním Pacifiku zbudování moderního přístavu a letiště, a přitom zároveň žádali o dovolení, aby si tam také mohli zbudovat opěrný bod pro své "rybářské" lodi. Král Tuafa'ahan'pak prohlásil, že jeho země je ochotna tuto sovětskou nabídku technické výpomoci přijmout. Říše Tonga sestává ze 150 malých ostrůvků, na kterých žije asi 120,000 lidí. Tamní obyvatelstvo se živí převážně zemědělstvím; z ostrovů se vyvážejí banány a kokosové ořechy.

• • •

Graz. — Na klinice university v Graz v Rakousku byla po prvé v dějinách s úspěchem provedena operace mozkového rakovinového nádoru pomocí laserových paprsků, a to zvláštním přístrojem, nedávno sestrojeným v Izraeli profesorem Kaplanem. Ve Spojených státech se právě pracuje na podobném přístroji. Laserové paprsky zničí všechny rakovinové buňky a přitom téměř neposkodí zdravou tkáň.

• • •

Bonn. — Mezi uprchlíky z Východního Německa do Německé spolkové republiky je také mnoho falešných uprchlíků, kteří pak provádějí špionáž ve prospěch komunistů. Nyní se bonnská vláda obává, že východoněmecký agent Stöber, jinak také zvaný Pichotka, předal východoněmeckým komunistům všechna tajemství ze západoněmeckého atomového ústředí v Jülichu.

• • •

Bejrút. — Palestinští gueriloví hrozili vesničanům v jižním Libanonu "krvavou koupelí", budou-li nadále chodit do Izraele za prací anebo přijímat izraelskou výpomoc. — Mezinárodnímu Červenému kříži se podařilo přepravit do bezpečí z obklíčeného tábora palestinských uprchlíků Tel Zaatar u Bejrútu část tamních zraněných. Pád tohoto tábora se zdá po několikatýdenním obléhání iminentní. Přes všechny zprávy o příměří se v Libanonu dále pokračuje v občanské válce, a to s nezmenšenou intensitou.

• • •

Athény. — Řecká vláda se rozhodla vyvarovat přímého konfliktu s Tureckem, které poslalo pod ochranou několika válečných lodí do severní části Egejského moře lod' "Sismik 1", která má pátrat po tamních možných podmořských ložiskách zemního oleje. Nyní Řecko poslalo do týchž vod svou výzkumnou lod' "Nautilus", která se bude rovněž věnovat hledání ložisek zemního oleje pod mořským dnem. Tím chce Řecko zdůraznit své nároky na bohatství a zdroje, které se nalézají v tamním moři i pod mořským dnem.

• • •

Londýn. — Londýnské noviny "The Times" přinesly zprávu, že v Angole hnutí UNITA vede úspěšnou guerilovou válku proti vládnoucímu komunistickému hnutí MPLA, jemuž pomáhá 20,000 kubánských vojáků. Gueriloví prý mají ve své moci velkou část venkova ve středu Angoly; vláda v Luandě tam má v moci pouze města. Hnutí UNITA chce svými akcemi dosáhnout desorganizaci dopravního systému v Angole a všeobecného zeslabení ekonomie; pak teprve učiní nápor na hlavní město Luandu. Podle některých zpráv Kubánci v Angole už mají na 1,000 mrtvých a zraněných.

• • •

Tel Aviv. — Podle izraelského rozhlasu vláda chce v příštích deseti letech zbudovat v Galilei, v Negevu a na území Gázy nová města a sídliště pro půl miliónu židovských přistěhovalců do Izraele. Tato území jsou jen řídce osídlena arabským obyvatelstvem. Prý nebudou zřizována nová sídliště na západním pobřeží Jordánu, obsazeném Izraelem, hustě obydleném arabským obyvatelstvem.

• • •

Washington. — Skupina vládních analytiků předpovídá postupný úpadek a zeslabení mezinárodního komunismu. Neshoda mezi Moskvou a Pekingem prý bude nadále trvat a západoevropské komunistické strany se budou čím dále tím více distancovat od Moskvy. Tyto partaje se prý nakonec budou dívat na NATO jako na svou ochranu. Sovětský svaz si podrží v područí své satelitní země pouze pomoci značných okupačních armád. Nám se však zdá, že washingtonští odborníci jsou v této věci příliš optimističtí a mají pouze salónní znalosti o komunismu.

• • •

Boston. — Státní tajemník Kissinger připomenul explosivní situaci v Jižní Africe, kde dochází k nepokojům mezi černošským studentstvem, jakož i eskalaci guerilových akcí v Rhodésii. Vyzval vlády obou zemí, aby skončily svou nespravedlivou rasovou politiku a respektovaly základní práva tamního černošského obyvatelstva. — (Dobře, pane doktore; ale kdy vyzvete rudé menšiny komunistů, aby neutlačovaly nekomunistické většiny v zemích, okupovaných Moskvou?)

• • •

Washington. — US Nejvyšší soud nedávno rozhodl, že těhotná nezletilá děvčata se mohou podrobit potratové operaci i bez souhlasu svých rodičů. Když však operaci nezaplatí, rodiče jsou povinni lékařův úč̌et vyrovnat stejně tak, jako jsou rodiče zodpovědní za škody na soukromém i veřejném majetku, který jejich nezletilé ratolesti nakoupily. Není to trochu podivné myšlení?

• • •

Nairobi. — Keňa a Uganda, mezi nimiž byly v poslední době vztahy velmi napjaté, se nakonec rozhodly urovnat si své neshody mírovou cestou. V pátek 6. srpna se obě země zavázaly, že stáhnou svá vojska z pohraničních území, že se vyvarují provokačních činů, obnoví mezi sebou obchod a zajistí bezpečnost občanů druté země, kteří snad bydlí uvnitř jejich hranic; Uganda navíc slíbila, že zaplatí Keni své dluhy.

• • •

Londýn. — Londýnské noviny "Sunday Observer" přinesly zprávu o tom, že ugandský diktátor Idi Amin ve středu 4. června ve svém hněvu poslal 200 vojáků, ozbrojených automatickými zbraněmi, proti studentům university Makarere, nespokojeným s Aminovým režimem. Vojáci začali do studentů střílet; při nejmenším jich prý usmrtili sto, avšak jsou obavy, že ve skutečnosti jich zavraždili ještě dalších 700. Asi tisíc studentů bylo zraněno; těmto bylo odepřeno jakékoliv lékařské ošetření. Před tímto vojenským zásahem Amínův syn Taban telefonicky oznámil svému otci, že studenti projevují proti jeho vládě opoziční smýšlení. Taban je u tamních studentů velmi neoblíben, protože je zapsán na inženýrské fakultě, ačkoliv nemá středoškolského vzdělání. Amin tímto svým činem chtěl zlikvidovat poslední ohnisko opozice proti svému režimu.

• • •

Teherán. — Státní tajemník Kissinger oznámil, že do roku 1980 obchodní transakce mezi Iránem a Spojenými státy dosáhnou celkové výše 50 až 55 bilionů dolarů. Irán chce v této době koupit od Spojených států další vojenskou výzbroj v ceně 10 až 14 bilionů dolarů pro modernisaci své armády. Od roku 1973 až dosud Irán koupil od Spojených států velmi moderní výzbroj, včetně letadel a válečných lodí, v ceně 10 bilionů dolarů. Spojené státy koupí v letech 1971—1980 od Iránu zemní olej v hodnotě 14 bilionů dolarů.

• • •

Pasadena, Cal. — Vesmírná sonda Viking 2, vyslaná ze Země před 11 měsíci, dospěla k planetě Marsu a začala kolem něho obíhat v elipsovité dráze. Později v tomto měsíci přistane na jeho povrchu. — Sonda Viking 1 nedala odpověď na otázku, zda na Marsu existuje či existovala nějaká životní forma. Z pokusů, vykonaných v malé laboratoři této sondy se vzorky půdy Marsu, pouze vyplývá možnost tamního života, nikoliv však skutečná existence. Výsledky vykonaných pokusů, poslané k Zemi, jsou nyní analyzovány.

• • •

Hong Kong. — I rudá Čína už nepřímo přiznala, že milionové město Tangshan a širé hustě obydlené okolí byly při nedávném zemětřesení srovnány se zemí. Tisková kancelář Nové Číny totiž říká, že bude nutno "znovu zbudovat" město Tangshan a celý okres Fengnan.

• • •

Řím. — Komunisté budou nyní mít v rukou také administraci města Říma. Spolu se socialisty a sociálními demokraty získali v městské radě 39 křesel z 80; zároveň mají zaručeno, že tři republikáni se zdrží hlasování, až se bude jednat o potvrzení nové administrace. Za kandidáta na funkci starosty byl vybrán profesor Giulio Carlo Argan, který byl při červnových volbách uveden na komunistické kandidátní listině jako nezávislý kandidát. Italští komunisté už mají ve svých rukou správu velkoměst Turína, Janova, Milána, Benátek, Florencie a Neapole.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

DOBA "BĚHEM ROKU"

20. NEDĚLE — 15. SRPNA

NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ty jsi shlédl na pokoru Panny Marie — a pozvedls ji k důstojnosti, — že se stala Matkou tvého Syna. — Dnešního dne jsi ji korunoval tou nejvyšší slávou. — Na její přímluvu dej i nám, — aby nás tajemství tvého vykoupení dovedlo do věčné slávy. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PRVNÍ KNIHY KRONIK
(1 Kron 15, 3-4, 15-16; 16, 1-2)

David shromáždil celého Izraele do Jeruzaléma, aby přenesli Hospodinovu archu na místo, které pro ni připravil. David svolal i potomky Áronovy a levity.

Synové levitů přenesli Boží archu na tyčích na svých ramenou, jak to poručil Mojžíš podle Hospodinova slova. David poručil náčelníkům levitů, aby postavili své bratry zpěváky s hudebními nástroji, harfami, citarami a cymbály, aby je bylo slyšet a dali zaznít hlasité radostné hudbě.

Přenesli tedy Boží archu, postavili ji doprostřed stanu, který David pro ni zbudoval, a obětovali celopaly a pokojné oběti před Bohem.

Když David skončil s obětováním celopalů a pokojných obětí, požehnal lid Hospodinovým jménem.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINŤANŮM
(1 Kor 15, 54-57)

Bratři! Až toto tělo, které podléhá rozkladu, vezme na sebe neporušitelnost, a toto tělo smrtelné vezme na sebe nesmrtelnost, potom se vyplní to, co stojí v Písmě: 'Vítězně je smrt navždy zničena. Smrti, kampak se poděla tvoje vítězství? Smrti, kdepak je tvůj bodec?' Ten bodec smrti je hřích, a hřích zase čerpal svou moc ze Zákona. Ale Bohu díky. On nám dopřává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 11, 27-28)

Když Ježíš mluvil k zástupům, zvolala nějaká žena ze zástupu: "Blahoslavený život, který tě nosil, a prsy, které tě kojily."

On řekl: "Spíše ti jsou blahoslavení, kteří slyší Boží slovo a zachovávají ho."

\+ + +

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Heječla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Takřka týmiž slovy volá ústy Církve katolické Ježíš Kristus k odkřesťaněným křesťanům: „Proč se vzdalujete ode mne, vy mnozí lhostejní a chladní křesťané . . . Co jsem více měl pro vás učiniti, než že jsem sebe obětoval pro vaši věčnou spásu... Pohleďte na pohanské národy, jak jsou věrni svým mrtvým modlám, jak úzkostlivě jim prokazují pocty... Kdežto vy místo Mně prokazujete úctu modlám, zanedbávajíce úctu ke mně, svému Stvořiteli a Vykupiteli, ctíte svůj rozum, nade všecko ceníte pomíjející statky a bohatství tohoto světa, vyhledáváte hříšné požitky. Chcete se jednou a to již pozdě přesvědčiti, že to všecko, co jste ve svém životě neprávem nejvýše cenili, byly jenom rozpukané cisterny, které nemohou míti v sobě vody „života věčného"?"

Všude plno „bohů" (hříchů) veřejně postavených i skrytých.

Prohlédněme důkladně všecky záhyby své duše, nenajdemeli tam ukryté nějaké „svoje bohy", to jest oblíbené hříchy, kterým dáváme přednost před vůlí Boží. A jistě, že nějaké najdeme. Pak zavčas pryč s nimi, než nás zcela ovládnou! Pryč s bůžkem hříšné a nebezpečné smyslnosti, pryč s bohem pýchy a marnivosti, pryč s lakomstvím a závistí, s nestřídmostí, lenivostí ve službě Boží! Ústy proroka Jeremiáše mluví i k nám Duch svatý. Ze všech sil snažme se z duše odstraniti hříchy a místo nich pěstujme horlivě a vytrvale ctnosti.

Přemáhej hřích ctností!

Přijde pokušení nečisté. Přemozme je vroucí touhou po neposkvrněné a neporušené svaté čistotě v myšlenkách, ve slovech, ve skutcích, jak si toho od nás žádá Pán Ježíš, jeho Nejsvětější Matka, náš anděl strážný.

Pýchu přemáhejme myšlenkami, slovy a skutky pokornými a skromnými, lakomství a závist potírejme srdečnou štědrostí a přáním všeho nejlepšího od Pána Boha. Nestřídmost v kořeni zničíme, navykneme-li si sami dobrovolně ukládati si půst a újmu v jídle i v jiných věcech jinak dovolených, na příklad v zábavě. Lenost se dá přemoci jenom okamžitým vzbuzením chuti a horlivosti k tomu, co jsme si zvykli nerádi konat. Bůžkové duše, hříchy, ohrožují naši věčnou spásu, svolávají na nás tresty Boží. Vypovězme jim ihned, bez váhání boj na život a na smrt! Chraňme se zaslepenosti a zatvrzelosti ve hříších, abychom nedopadli jako nepodajní židé, jimž Pán Ježíš musil říci: „Budete mě hledati a nenajdete a ve svém hříchu zemřete." Jan 8., 21.

Nebuďme farizeji!

Ještě jinou důležitou výtku jménem Hospodinovým činil Jeremiáš svým krajanům. Stál v bráně jerusalemského chrámu a volal: „Slyšte, vy, kteří vcházíte těmito dveřmi, byste se klaněli Hospodinu! Aj, vy skládáte naději svou v řečech klamných, ze kterých nemáte užitku. Kradete, zabíjíte, cizoložíte, křivě přisahátě, obětujete Baalům, a pak přicházíte, předstupujete přede mne v tomto domě, který má mé jméno, a říkáte: „Jsme v bezpečí, abychom konali všecky tyto ohavnosti." Zdali tedy pokládáte za peleš lotrovskou dům tento, který má mé jméno?"

Tato slova připomínají nám slova podobné výtky, kterou šest set let později pronáší Ježíš Kristus, když vyhnal z chrámu kupce a penězoměnce, volaje: „Psáno jest: Dům můj domem modlitby slouti bude, vy však jste jej učinili peleší lotrovskou." Mat. 21, 13.

V domě Božím jsi v domě modlitby.

Uznáme rádi, že příkrývati výše jmenované a jiné těžké hříchy pláštíkem nábožnosti a přicházeti s nimi do chrámu bez lítosti a nekajícně, znamená svolávati na sebe hněv Boží. Podobně, přijde-li křesťan do chrámu s plnou hlavou světských myšlenek a na Pána Boha si snad ani nevzpomene, neuctívá, ale zneuctívá Ježíše Krista na oltáři a zneuctívá dům Boží. Bohužel najdou se i takoví, kteří nejdou do kostela se modlit, ale jdou se tam ukázat a jdou se tam pobavit. Činí tak ovšem na účet své duše, která trpce jednou odpyká hrubou neuctivost k domu Božímu.

„Srdce čisté stvoř ve mně, Bože!"

Nikdy nezapomínejme, že si jdeme do chrámu pro Boží požehnání. Toho bychom však nedosáhli, kdybychom nedbali o čistotu srdce, a kdybychom se nechovali na místě svatém zbožně a uctivě. Svatý Nilus krátce, ale významně napsal: „Chrám Boží miluj, a vynasnaž se, abys ty sám byl příbytkem Božím."

Jeremiáš podoben Ježíši Kristu.

Za to, že Jeremiáš předpověděl zkázu Jerusalema a domu Božího, že neustával připomínati budoucí zajetí judských obyvatel, byl od kněží jerusalemských stíhán a trestán. Byl dokonce postaven před veřejný soud a kněží, lžiproroci a veškeren lid křičeli: „Ať umře, ať umře!" Kněží a lžiproroci pro-

Pokračování na str. 5.)

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

Moderní křesťanství

Křesťan není se svým soukromým nitrem před Bohem sám, nýbrž stojí před ním s ostatními lidmi. Bere proto na sebe další úkol:

Snažit se být dobrým křesťanem v lidském společenství!

Potřeba vytvářet společenství je člověku vrozená. Každý z nás je potřebuje, protože naše lidské schopnosti jsou omezené a rozmanité - nikdo nestačí na všechno sám. Každý také jinak a nestejně rychle reaguje. Celé společenské skupiny a vrstvy reagují s různou rychlostí na vývojové impulzy — ba různě rychle v různých historických obdobích. Kulturní špičky v naší vlasti předjímaly už před I. svět. válkou obnovu křesťanství (básník O. Březina, sochař A. Bílek), zatím co lidové vrstvy na venkově podléhaly ještě baroku. V 15. stol. bylo toto "fázové posínutí" mezi lidem a špičkami daleko menší. Kardinál Eneáš Sylvius, pozdější papež Pius II. se zmiňuje ve své Kronice české, že v Čechách zná každá selka Písmo lépe než leckterý kardinál. Přirozenou různost mezi lidmi zveličuje ještě jejich příslušnost k různým kulturním, národním a společenským skupinám, které se vyvíjely a vyvíjejí značně samostatně a každá si pěstuje své reminiscence a resentimenty.

Je tisíce důvodů k tomu, aby mezi lidmi docházelo ke konfliktům — ale stejně mnoho jich je k tomu, aby se lidé sdružovali ve společenství čím dál větší, pevnější a obecnější. Vždyť svět se dnes pomocí moderní komunikační techniky neobyčejně zmenšil. V tomto jakoby zhuštěném světě je velmi důležité vytýčit mravní zásady pro společný život. Křesťanskou představu o správném postoji člověka ke společenství je možné vyjádřit třemi požadavky: Vstřícnost — přísnost — čistota.

Co je to vstřícnost? Je to takový přístup k druhému člověku, při němž vystupujeme sami ze sebe a vstupujeme do něj s vůlí učinit jeho starosti našimi starostmi a jeho radosti našimi radostmi, pochopit jeho situaci a stanovisko a pomáhat mu řešit to, co má nerozřešené. Pro křesťana je to vlastně povinnost lásky k bližnímu, kterou má dávat bez požádání a takřka bez ohledu na to, o koho a o co jde. Je to neobyčejná cesta a není neznámá. Obvykle ji však uživáme jen pro lidi sympatické nebo blízké. Ale dokážeme tak jít vstříc každému, všem? Toto vyjití vstříc by mělo stát na počátku každého pokusu o dohodu či smíření. Vytváří důvěru, druhá strana se otevírá a dříve či později má ochotu a dobrou vůli. Uvědomělý křesťan by měl položit tento můstek první. Můstek, který je jakýmsi obrazem stavu, kdy si lidé začnou tykat. Oslovení TY a JÁ vstřícnost ostatně nejlépe charakterizuje.

(Pokračování na str. 5.)

(Pokračování ze str. 4.)

hlásili soudcům: „Tento muž zasluhuje, aby odsouzen byl na smrt, neboť prorokoval proti tomuto městu, jak jste slyšeli na své uši." Jeremiáš klidně se hájil: „... V pravdě poslal mne Hospodin k vám .... „Z tohoto úryvku a vůbec z celého životopisu Jeremiášova snadno můžeme postřehnouti nápadnou podobnost s životem Ježíše Krista

V pašijové dny velikonoční čti si Jeremiášův pláč!

Jako Ježíš Kristus i Jeremiáš plakal nad Jerusalemem, jehož zkázu předpověděl. Slov „Pláče Jeremiášova" používá Církev v pašijové dny před svátky velikonočními, aby v duších věřících vzbudila vřelé city opravdové kajícnosti. Rozdělené zpěvy Jeremiášovy končí pokaždé slovy: „Jerusaleme, Jerusaleme, vrať se k Pánu Bohu svému!" (Zpěvy tyto konají se jen ve větších chrámech, kde je více kněží.) Nejenom nevděčný národ israelský, nejenom Jerusalem se svými obyvateli odvrátil se od láskyplného Vykupitele. Také my svými četnými a snad i těžkými hříchy jsme tak učinili. Za nesčetné důkazy Boží lásky a dobroty odpláceli jsme se svému dobrotivému Vykupiteli jen nejčernějším nevděkem. Naši duši platí tedy také ono dojemné a naléhavé volání „Jerusaleme, Jerusaleme, vrať se k Pánu Bohu svému!" Návrat do náruči Božího lze vykonati jen upřímnou a lítostivou svatou zpovědí spojenou s pevným předsevzetím dokonalého polepšení.

Duše v zajetí a v okovech.

Jsou-li duše ve hříších, je jakoby v žaláři, v okovech, v zajetí daleko tvrdším a nebezpečnějším než bylo ono zajetí babylonské. „Nepřítel vztáhl svou ruku na všecky poklady duše." Není v ní lásky Boží, ztratila svatební roucho milosti posvěcující. Hlavou její stal se nepřítel (zlý duch), odpůrci její zbohatli, neboť Hospodin rozsudek vyřkl nad ní pro množství nepravostí jejích." — „Vystěhovala se z duše všecka její krása." Když pak uváží křesťanská duše hrůznou ošklivost a nebezpečí hříchu, není divu že v hlubokém zármutku a lítosti nad vlastními hříchy a nad hříchy celého lidstva sjednotí se s ukřižovaným Spasitelem a jeho nevýslovně trpící Bolestnou Matkou a volá: „Ó vy všichni, kteří kolem jdete cestou, pohleďte a vizte, jsou-li bolesti jako bolesti má." Překrásná a dojemná tato slova vkládá Církev zvláště do úst Rodičky Boží, ana drží v náruči svého nekonečně milovaného Syna, zmučeného a usmrceného lidskou zlobou a nenávistí. Na této zlobě a nenávisti *měla podíl i duše hřešícího křesťana. Je čeho litovat, je z čeho činiti pokání. Ve velikonočním pokání* je také jedinečná, veliká a ničím nenahraditelná velikonoční radost.

Bůh ví, jak koho má trestati, aby se polepšil.

Bůh věděl, jak má potrestati vyvolený národ, aby se polepšil. V babylonském zajetí naučil se zatvrzelý národ vážiti si svého krásného a svatého náboženství. Mezi obyvatelstvem pohanským, u bran pohanských chrámů plných nesmyslných model oceňovali potomci Abrahamovi vznešenost víry v jediného Boha. Tam na březích babylonských řek naučili se milovati Jerusalem a jeho Sionskou svatyni. Po sedmdesáti letech vyhnanství přinesli si zajatci do vlasti píseň — žalm, který plně vyjadřoval jejich pevnou vůli: býti věrni jedinému Bohu, milovati zákon Boží a znovuzřízený chrám jerusalemský. V řadě žalmů jest to žalm 136 a zní takto:

U řek babylonských tu sedíce lkáme na Sion vzpomínajíce. — Na vrby prostřed země jsme zavěsili hudební nástroje svoje. — Neb nás tu žádali, kteří nás v zajetí drží, bychom jim zazpívali. — Kteří nás odvedli, děli: „Zazpívejte nám chvalozpěv z písní sionských!" — Jak bychom mohli Hospodinovu píseň zpívat v cizí zemi!? — Zapomenuli na tebe, Jerusaleme, ať mi uschne má pravice! — Nechať přilne jazyk můj k podnebí mému, nebudu-li tě pamětliv, — nebudu-li míti Jerusalem za vrchol radosti své!

OD ZAJETÍ BABYLONSKÉHO AŽ DO NÁVRATU Z VYHNANSTVÍ. (R. 587—538 př. Kr.)

PROROK DANIEL STAL SE DVORANEM BABYLONSKÉHO KRÁLE.

Kdy byl Daniel odveden do zajetí — Se svými druhy učil se řeči a písmu chaldskému — Aby neporušili židovského zákona, zdržují se pohanských pokrmů, spokojují se zeleninou a vodou — Odměna od Boha: dar neobyčejné moudrosti — Daniel zařazen se svými druhy mezi královské dvořeniny.

Léta třetího vlády Joakima, krále judského, přišel Nabuchodonosor, král babylonský, k Jerusalemu a oblehl jej. I vydal Pán v ruku jeho Joakima, krále judského a díl nádobí domu Božího. To odnesl do země Sennaar, do domu boha svého. Vnesl je do klenotnice boha svého.

I řekl král Asfenezovi, vrchnímu komorníkovi, aby vybral ze synů Israelových, z rodu královského nebo knížecího jinochy, na nichž by nebylo vady, sličné postavy, vnímavé pro všecku moudrost, schopné vzdělání, ukázněné, kteří by mohli konati službu v královském paláci. Řekl, aby je učil písmu a jazyku chaldejskému.

Pokračování

DR. ALFRED FUCHS:

NOVINÁŘ

(PSÁNO ROKU 1924)

STAVOVSKÉ A KOLEKTIVNÍ SEBEVĚDOMÍ NOVINÁŘOVO

Bismarck kdysi pronesl okřídlený výrok, že žurnalista je člověk, který se minul se svým občanským povoláním. Pyšně toto slovo, vymyšlené žurnalistovi na potupu, napsal si žurnalista však pyšně do štítu, podobně jako francouzští Geuzové učinili si z přezdívky čestný titul. Po dlouhou dobu žurnalista akcentoval svoje bohémství, svoji nepříslušnost k povoláním občanským, podobně jako to dělali umělci. Moderní doba však, která vtiskla všemu ráz mechanisace a civilnosti, odnaučila i příslušníky svobodných povolání nositi vlající kravaty, širáky a sametové kabáty. Herci již nejsou v takové společenské klatbě jako bývali, umělci nejsou svým zevnějškem k rozeznání od lidí "se zajištěnou existencí". Noviny staly se výsledkem složitého pochodu, na němž spolupůsobí všecky složky moderní civilisace. Žurnalistika přestává čím dále tím více býti pouhou odrůdou literatury a stává se — jak učí například Bücher, nebo Gruber — zařízením stykovým, zcela speciálním prostředkem společenské organisace. (Dr. I. A. Bláha: Sociální povaha a sociální funkce žurnalistiky. Středa I. Parlament II.) Tím se žurnalista definitivně počiná specialisovat, není již člověkem, jenž se minul s povoláním, "zkaženým studentem", "neuměl-cem ze skepse a neobčanem z domýšlivosti" (Egon Erwin Kisch: Dogma von der Unfehbarkeit der Presse. Wage XX.), nýbrž jest občanem s povoláním právě tak solidním a pevně fundovaným, jako každý jiný. Pokud se tento typ neuskutečnil, jest alespoň předmětem stálých snah. Ničím jiným nejsou na příklad sociální požadavky české žurnalistiky, jež volá po sociálním pojištění, stavovských komorách a po pravidelné organisaci žurnalistického vzdělání. Tím, že technické dovednosti mají v žurnalistice dnes větší význam, než individualita, stává se spisovatel stále více externím spolupracovníkem v listě a obliba u čtenářstva ještě dávno nezaručuje vliv v novinách. "Machr", reportér a organisátor vítězí dnes nad publicistou. Žurnalista, jenž by si psal svoje noviny sám a tvořil by tím produkty trvalé ceny, žurnalista typu Havlíčkova by byl při dnešní konkurenci a technické složitosti novinářské služby sotva trvale možný (Hoch: Noviny. Duch a svět).

Organisace však nemůže nahraditi individuality v žádném odvětví lidské práce. Talent nikdy nemůže býti nahrazen strojem. Proto určitý rys bohémství zůstane žurnalistovi vtištěn vždy. Neboť ani sebe lépe organisovaná služební pragmatika či kolektivní smlouva, ani sebe lépe propracovaný postup a zajištění pro stáří nemohou zabrániti tomu, aby netalentovaný žurnalista nezapadl a talentovaný se nepovznesl. Nebude nikdy možno kariéru žurnalistovu zcela postaviti na úroveň kariéře úřednické. U úředníka přibývá hodnosti úměrně se stářím a zkušeností; u žurnalisty ji téměř ubývá. Egon Ervin Kisch napsal: "Žurnalista trpí myšlenkou na stáří. Ví, že i nejhloupější žák kadetky, dočká-li se toho před svou pensí, musí se jednou státi generálem a že i nejomezenější min. koncipista musí již býti velmi omezený, není-li v šedesáti letech ničím více, než dvorním radou. Není šedesátiletých praporčíků a není šedesátiletých koncipistů. Před generály a dvorními rady otevírají podřízení dveře, salutují, plazí se ... Žurnalista může býti po dvaceti letech "komandujícím generálem", schopný objektivity, nadšený, talentovaný, obratný. Mnohý mladík však, jenž nastoupí po něm, stane se jeho představeným, každé číslo ranního i večerního člověka opotřebovává, a když je žurnalistovi šedesát let, je v nejlepším případě šikovatelem" (Egon Erwin Kisch: Dogma von der Unfehbarkeit der Presse. Wage XXI.).

Byl to J. J. David (J. J. David: Die Zeitung. Gesellschaft V.), který konstatoval v této příčině velkou podobnost mezi povoláním žurnalistickým a hereckým. Žurnalista, podobně jako herec, byl dlouho všemi pořádnými šosáky přezírán a považován za nebezpečného, nepořádného, komediantského cikána. I u žurnalisty, i u herce jest velmi důležité vzdělání a erudice, ale o jeho proniknutí rozhoduje definitivně jeho talent. Oblíbenost hercova i žurnalistova závisí velmi mnoho na prostředí.

(Pokračování)

Moderní křesťanství

(Dokončení ze str. 4)

Vstřícnosti odstraňujeme či zmírňujeme i osobní či společenské nevýhody postižených bližních. Co hořkosti, ba nenávisti vzniká v těch, kteří se dostanou do společenské izolace pro nedostatek nadání, vrozenou neschopnost, tělesnou vadu či různou diskriminaci. Typickým příkladem diskriminace jsou pro Východ k likvidaci určené "třídy" měšťanstva, drobní podnikatelé, vzdělanci, kteří se nedali do služeb strany, a samozřejmě i uvědomělí křesťané. I Západ má své společenské diskriminace, např. Gastarbeiter — ale i někdy příliš vysoká přehrada mezi společenskými třídami, mezi "bílým a modrým límcem".

Vstřícnosti se můžeme odvážit na všechny rozpory, zejména mají-li původ v různém postavovém založení, kterým se pak třídí na lidi "dobré" a "zlé". Nikdo neví, kolik kdo dostal do vínku a kolik usilí — a jen to je mírou jeho osobního přínosu — musel vyvinout, aby byl aspoň takový, jaký je. Jak vděčné je, když se podaří "otevřít" člověka a najít pod jeho nepříjemným, ba odpuzujícím povrchem něco pěkného. Zásada vstřícnosti není ovšem aktuální jen pro styk mezi jednotlivci, ale i pro styk mezi národy, státy, společenskými třídami. Měla by být opakem dnes v mezinárodním styku praktikovaného "svatého sobectví".

Nárok na vyjití vstříc by měl mít větší ten, kdo je více potřebuje. Stejně tak právě na péči ostatních — a to z křesťanského hlediska bez ohledu na to, zdali si ji zaslouží nebo ne. Křesťan má jednat vždy tak, jak to odpovídá přikázáním a ne podle toho, co dělá druhý. Ostatně — kam by to vedlo, kdyby lidé navzájem vyčkávali a číhali, jak se kdo zachová a podle toho teprve jednali?! I tak je často těžké se rozhodovat. Člověk má "jen jedny ruce" a je mnoho potřebných.

Větší povinnost vycházet vstříc a pečovat o druhé má ten, kdo má větší možnosti. Své možnosti a schopnosti by měl každý chápat jako dar Boží, který obdržel právě proto

Naučit se důsledně vstřícnosti je velká práce člověka na sobě samém.

Největší výběr záclon, draperií do kuchyně, obýváků a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois

Sikmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

PRACHATICE

RODNÝ DŮM bl. J. N. NEUMANNA
Bývalo ve správě řeholních sester sv. Karla Borom. Komunisté jej zabrali, změnili na "dům důchodců" — a řeholní sestry byly před rokem z domu zcela vypuzeny.

Jan N. Neumann bude letos v září prohlášen za svatého. Až pojedete do ČSR a rozhodnete se navštívit rodné město biskupa Neumanna, požádejte tamní Národní výbor o povolení návštěvy a prohlídky domu.

Jeho hrob je v dolním kostele chrámu sv. Petra ve Filadelfii, kde budou u příležitosti 41. Eucharistického mezinárodního sjezdu naše národní bohoslužby.

POHLED NA PRACHATICE OD SEVERU.
Městu vévodí mohutná stavba děkan. kostela sv. Jakuba — který patří k vynikajícím jihočeským památkám pozdní gotiky. (Jeho stavba počala před husitskými válkami, ale dokončena byla teprve r. 1513.)

Stará radnice z r. 1570 v renesančním slohu s bohatou sgrafitovou malbou.

Dnešní obrázkovou stránku věnujeme starobylému středověkému městu Prachatice na českém jihu, kde se narodil Bl. Jan Nep. Neumann, pozdější 4. filadelfský biskup, který má být už letos v září prohlášen za svatého.

Asi půl míle na sever leží dědina "Staré Prachatice", které byly předchůdcem nynějšího města. Nad vsí je vidět kostel sv. Petra (ze 13. století), kolem něhož se prostírá prachatický hřbitov. Na něm jsou pohřbeni Neumannovi rodiče a sourozenci.

"Latinská škola" z 16. století s bohatou sgrafitovou výzdobou, kolem které chodil chlapec Neumann každé ráno k sv. Jakubu ministrovat.

"Písecká brána" ze 16. století, kterou se do města vstupovalo ze severu.

Pohled na starobylé město Prachatice od východu.

Náměstí v Prachaticích — v pozadí děkanský kostel sv. Jakuba, v němž byl J. Neumann křtěn.

ČS. VELVYSLANEC V NĚMECKÉ SPOLKOVÉ REPUBLICE JE DŮSTOJNÍKEM VÝZVĚDNÉ SLUŽBY

Hamburské noviny "Die Welt" přinesly text interviewu mezi Vladimírem Veselým a Josefem Frolikem, bývalým důstojníkem čs. výzvědné služby. Frolik obdržel právo asylu ve Spojených státech; vloni vypovídal před výborem US Senátu o špionáži, sabotáži a psychologické válce výzvědné služby zemí východního bloku proti západu.

Následuje rozhovor mezi Veselým a Frolikem:

* * *

Veselý: Pane Froliku, co víte o činnosti čs. výzvědné služby v Německé spolkové republice?

Frolik: Činnost čs. výzvědné služby proti Západnímu Německu je velmi rozsáhlá. V plánování čs. výzvědné služby je Západní Německo jmenováno jako nepřítel číslo dvě, hned za Spojenými státy. Jako výrazný důkaz této skutečnosti chci uvést, že například za velvyslance Československa v Západním Německu byl jmenován Jiří Götz, kádrový důstojník čs. výzvědné služby.

Veselý: Odkud víte, že náleží k výzvědné službě?

Frolik: V době, když se vedla jednání mezi Západním Německem a ČSSR o "normalizaci" vztahů, Jiří Götz, náměstek ministra zahraničí, byl v čele čs. delegace. Při této příležitosti byla jeho fotografie uveřejněna v tisku. Na této fotografii jsem poznal svého dřívějšího kolegu, kterého jsem denně potkával v jídelně ústředí čs. výzvědné služby, a často jsem jej tam viděl na chodbách tajného policejního oddělení.

Veselý: Věděl jste, že se jmenuje Götz?

Frolik: Nikoliv. V čs. výzvědné službě užíval, stejně jako všichni ostatní členové této služby, krycího jména. Pouze blízcí přátelé znali jeho pravé jméno. Já jsem se ve službě jmenoval Florián a pouze moji přátelé věděli, že se ve skutečnosti jmenuji Frolik.

Veselý: To, co říkáte, dost překvapuje, neboť velvyslanci normálně nejsou důstojníky výzvědné služby.

Frolik: Pan Götz není vyjímečným případem. Stejně také velvyslanec Československa ve Vídni je bývalým předsedou vnitřní správy ministerstva vnitra: je to dr. Karel Komárek, plukovník státní bezpečnosti. Nynější náměstek ministra zahraničí je plukovník Miloš Vejvoda, který je v řadách čs. výzvědné služby lépe znám pod svým krycím jménem "Bartoš". Vejvoda byl kdysi předsedou stálé čs. mise u Spojených národů; později byl velvyslancem na konferenci o odzbrojení v Ženevě. Nyní, jak bylo řečeno, je náměstkem ministra zahraničí.

□

SABOTÉR ZMĚNIL PLÁNY BOJOVÝCH LETADEL

Veselý: Znáte ještě další úřední čs. zástupce v Německé spolkové republice, kteří byli ve službách ministerstva vnitra?

Frolik: Když jsem kdysi zastával tento úřad já, došlo k dost velkému skandálu ve věci jakéhosi pana Svrčiny, který je dnes generálním ředitelem čs. zpravodajské služby ČTK. Když ještě byl dopisovatelem ČTK v Bonnu, pracoval jako agent v Západním Německu pod vedením podplukovníka Milana Michla, jinak zvaného Moser, a vykonával aktivní špionážní činnost proti Spolkové republice.

Veselý: Pracoval Svrčina pouze pro ČSSR?

Frolik: Svrčina byl ovšem také znám jako sovětský agent. V souvislosti s úsilím čs. výzvědné služby proti Spolkové republice bych se chtěl zmínit o některých skutečnostech, které se v žargonu výzvědné služby nazývají "činná opatření", na západě však jsou označovány jako "špinavé triky". Je známo, že ve Spolkové republice, jejíž letecká moc je z velké části vybavena stíhačkami typu "Starfighter", opětovně docházelo ke zřícení těchto letadel, takže se jim nakonec říkalo "létající rakve". V roce 1962, během obvyklého školení, které se většinou konalo v sobotu dopoledne v ústřední budově výzvědné služby, jsme slyšeli přednášku jednoho referenta nově zřízeného oddělení pro "činná opatření" o některých úspěších sovětské výzvědné služby v tomto oboru. Tehdy o tom přednášel agent jménem Jaroslav Krejča. Přitom připomněl velký úspěch, jehož dosáhla sovětská výzvědná služba v Západním Německu. S pomocí jednoho sabotéra, který spolupracoval na přizpůsobení původního plánu letadel Starfighter na evropské poměry, se ji podařilo prosadit jisté změny v konstrukci a tím se právě toto letadlo stalo létající rakví. Tak je možno si vysvětlit, proč pouze v Evropě, a nikoliv v Americe, došlo k většímu počtu zřícení letadel typu Starfighter.

Veselý: Znáte ještě jiné podobné akce v tomto oboru?

Frolik: Jeden z nejohavnějších špinavých triků byl proveden na hranici mezi Rakouskem a Itálií. Jak známo, v nedávné minulosti po celá léta existovalo značné napětí mezi německy mluvícím obyvatelstvem Jižních Tyrol a italskou vládou. Bylo střileno na italskou policii, docházelo k bombovým atentátům, a pomníky, stejně jako sloupy vysokého napětí, byly vyhazovány do povětří. Tyto nacionalistické vášně sice existovaly už předtím, než čs. výzvědná služba provedla svou operaci, avšak propukly na venek pomocí jiskry, kterou zažehla čs. tajná služba.

Veselý: Myslíte, že tato služba provedla tyto atentáty?

Frolik: Čs. výzvědná služba provedla první atentát. Zároveň rozdala letáky, na kterých bylo otištěno prohlášení německy mluvícího obyvatelstva Jižních Tyrol. Toto prohlášení vyžadovalo odloučení Jižních Tyrol od Itálie. Potom se situace sama od sebe vyvíjela dále, aniž čs. výzvědná služba měla potřebí dále do věci zasahovat.

Veselý: Kde byly tyto letáky připraveny?

Frolik: V Praze.

□

RUSOVÉ VERBOVALI NĚMECKÉ AGENTY

Veselý: Využila čs. výzvědná služba ještě jiných nacionalistických hnutí v zahraničí?

Frolik: Dalším příkladem vyvolání nepokojů, ve kterých komunistická výzvědná služba měla své prsty, můžeme vidět na situaci Irska. V tomto případě je přímo možno mluvit o občanské válce. V době mého pobytu na rezidenci čs. výzvědné služby v Londýně jsem se čas od času setkal se svým partnerem na sovětském velvyslanectví — Nikolajem Berdenikovem, který byl jako já důstojníkem výzvědné služby. Jednoho večera na podzim v roce 1965 mi prohlásil s úsměvem, že sovětská výzvědná služba by byla spokojena, kdyby její posice v Anglii byly tak silné jako jsou v Irsku. Dále prohlásil, že na konci druhé světové války padly sovětské výzvědné službě do rukou archivy výzvědné služby Hitlerova režimu. Síť německých špiónů v Irsku byla naverbována a převzata, a v přítomnosti je neustále hotova k přípravě "revolučních" akci. Na konci svých výpovědí pak Berdenikov dramaticky prohlásil: "Naše posice jsou tak silné, že zítra odpoledne můžeme rozpoutat občanskou válku, budeme-li chtít." Tehdy jsem myslel, že jeho prohlášení bylo ovlivněno nemalým počtem sklenek whisky, které během toho večera vyprázdnil. Pozdější události mě přesvědčily o tom, že Nikolaj vůbec nepřeháněl.

SDĚLENÍ ZE STATE DEPARTMENT:

Ve smyslu sjezdového usnesení požádalo předsednictvo Československé národní rady americké státního tajemníka Henry A. Kissingera o jasné vyjádření, jaká je vlastně středo- a východoevropská politika naší vlády, protože o tom vzniklo mnoho nejasností a protichůdných dohadů, zvláště v souvislosti s tzv. Sonnenfeldtovou doktrínou.

V odpověď na tento dotaz obdržel předseda Čs. národní rady americké dr. Mikuláš Ferjenčík tuto jednoznačnou odpověď, jejíž doslovný text uvádíme v původním anglickém znění:

Dr. M. Ferjencik, President
Czechoslovak National Council
of America
2137 South Lombard Avenue,
Room 202
Cicero, Illinois 60650

Dear Dr. Ferjencik:

Secretary Kissinger has asked me to thank you for your letter concerning recent allegations about US policy toward Eastern Europe and the Baltic Nations. I sincerely regret the delay in this reply.

Our long-standing policy toward Eastern Europe and the Baltic Nations remains unchanged. We continue to support a policy which does not recognize the incorporation of the Baltic States by the Soviet Union. We also in no sense accept a Soviet "dominion" of Eastern Europe nor are we in any way seeking the consolidation of such "dominion". On the contrary, we seek to be responsive to, and encourage as responsibly as possible, the desires of the countries of Eastern Europe for greater autonomy, independence and more normal relations with the rest of the world. It is also our objective that there should be greater Soviet acceptance of this autonomy and independence. These basic policies have been consistently reaffirmed over the years in word and deed and we remain firmly committed to these long-standing policy goals.

I am enclosing information which sets forth our policy toward the Soviet Union and, in this connection, the moral foundations of our foreign policy. I hope you will find this of interest.

Sincerely,

John E. Reinhardt
Assistant Secretary
for Public Affairs

Pro obsažnost neuveřejňujeme text příloh, zmíněných v dopise p. Johna E. Reinhardta, tj.:

1. projev státního tajemníka H. A. Kissingera "The Moral Foundations of Foreign Policy", pronesený 15. července 1975 v Minneapolis, Minn., k Upped Midwest Council;

2. projev státního tajemníka H. A. Kissingera "The Permanent Challenge of Peace: U.S. Policy Toward the Soviet Union", pronesený 3. února 1976 v San Francisku k organizacím: Commonwealth Club, a k World Affairs Council of Northern California.

FRANK'S
Mobil AUTO-SERVICE STATION
NA 32. ULICI A OAK PARK AVE.
V BERWYNU, ILL.
Náš krajan FRANK FOLTÝN, evropský automechanik v ní zahajuje provoz od 1. srpna 1976.
Veškeré opravy osobních i lehkých nákladních aut amerických i zahraničních značek.
Tel.: 788-7519
"ROAD SERVICE" — elektrické sváření — umývání aut.
PROVOZ: OD PONDĚLÍ DO SOBOTY OD 7 AM DO 7 PM

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba.
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

DOPISY našich čtenářů

ČESKOSLOVENSKO, Lhota:

Vy naši drazí tam za mořem,

začátkem srpna budete mít ve Filadelfii 41. Mezinárodní Eucharistický Kongres, kde věřící z naší vlasti oficiálně zastoupeni nebudou. Doufáme, že alespoň ti uvědomělí katolíci u vás, jimž přijel zrovna někdo v této době na návštěvu, budou natolik obětaví, aby s nimi na ten Kongres do Filadelfie zajeli, anebo je tam aspoň poslali s nějakou výpravou krajanů, o nichž pevně doufáme, že tam budou krojem i modlitbou zastupovat nás, kteří jet nemůžeme, ačkoliv bychom na to peníze rádi obětovali . . . Jsme však bezmocní. Zaplať Pán Bůh, že nám uzdravil velmi nemocného Otce biskupa Tomáška; byl na tom zdravotně velmi vážně. Ruce i nohy má sice svázány, ale dokud jej máme, pomáhá kde může složitost naší nábožensko-církevní tragické situace rozuzlovat. Je ale ostražitě hlídán a podezříván z toho, že na západě řekl pravdu o okolnostech smrti kardinála Štěpána Trochty. — Měl strach z toho, že po zániku jediných katolických českých novin v USA budou propagačně naše úřady zneužívat i jasný nezájem krajanů v Americe o náboženství. Bohu budiž děkováno, ujalí jste se toho tam vy mladší i když víme, s jakými obtížemi a obětmi. Kéž bychom se dověděli, že si ten nový H.N. předplatili aspoň všichni věřící z generací 18 a 68! . . . Ani nevíte, jakou nám to dává sílu, když víme, že jste vnitřně s námi, že na nás nezapomínáte. Noviny, v nichž se o naší vlasti a náboženské situaci u nás píše česky i anglicky, jsou nám toho důkazem. Čísla, která se nám dostala do rukou se nám líbí. Obstála by i obsahově i pravopisem mezi námi, protože chápeme vaše krajanské generační problémy.

Škoda jen, že ani Helsinky nedokázaly, aby k nám takové noviny mohly volně od vás přicházet. Hospodář, Věk rozumu a ty slovenské noviny k nám mohly chodit pro svou orientaci už dávno před Helsinkami. Doufáme, že také dovedete správně číst ten propagační bareový "Československý svět", na který vydává naše vláda statisíce a někteří bláhově zaslepení starokrajané ještě posílají dary na tiskový fond. Těch peněz se zase hned používá u vás v Americe na komunistickou propagandu mezi černochy. A tak ať se ti "vlast milující krajánci" příliš nediví, až jim třeba jednou ti "utlačovaní" černoušci, přebarvení na červeno, přijdou jednou osobně poděkovat za své vyškolení na revolucionáře rozbitím jejich pečlivě opatrovaného baráčku.

My zde ale pevně doufáme v lepší budoucnost. Už o tom máme i krásnou píseň. Bůh vás všecky opatruj.

Lhoťáci

NEW YORK, N.Y.:

Dopis, psaný jménem českého a slovenského lidu ve vlasti i v cizině, a zaslaný Gustavu Husákovi, presidentu ve službách sovětských okupantů v ČSR

Pan Gustav Husák,
President Československé republiky,
Praha—Hrad,
Československo

Vážený pane presidente,

jsem jedním z mnoha tisíců politických exulantů, kteří svou československou vlast musili nedobrovolně opustit, aby se vyhnuli nátlaku a persekuci. Za sebe i za ně si dovoluji Vám poslat tento dopis. Snad je zbytečný, ale může Vám přesto posloužit jako doklad, jak o Vás soudí příslušníci obou národů, jejichž poroby oficiálně podporujete svou osobní účastí.

Ve Spojených státech amerických se letos oslavuje vzácné výročí: výročí svobody. Ironií osudu je v téže době český národ nucen k neupřímným oslavám Sovětského svazu, který svou uchvatitelskou taktikou jen napodobil vpád vražedných nacistických vojsk r. 1938. Rok 1968 se předchozímu nepodobá jen poslední číslicí, ale svou tragikou, kterou se sovětští politici a ideologové snaží zastřít různými nepravdivými názvy. Skutečnost je, že sovětská velmoc se snaží zapojit bezbranný český a slovenský národ do svého mocenského systému.

Přitom zástupci Československa i Sovětského svazu podepsali kdysi Chartu lidských práv a nedávno v Helsinkách při konferenci 35 evropských zemí, Kanady a USA podepsali dohodu o všestranné mezinárodní bezpečnosti a spolupráci veškerého lidu. Lid na západě, v jehož jménu hovořili, má právo na svobodu náboženství, povolání, sdružování, tajných voleb, jakéhokoli přesvědčení atd., zatímco lid na východě má tyto svobody jen na papíře, protože komunistické vlády v praxi nedodržují ani "ústavou zaručené" svobody, ani nerespektují Chartu lidských práv a ani nedodržují dohodu, podepsanou v Helsinkách. Naopak, omezenou svobodu porobených národů ještě více okleštují.

Československo má svou tisíciletou křesťanskou a národní tradici, která měla význam v nejtěžších dobách národa a chránila jeho pospolitost a jazykovou svéprávnost. Ale tento stát žije dnes v područí státního celku, který se po pádu carství vytvořil velmi pochybným způsobem a za krveprolití, jemuž v dějinách není rovno.

Římsko-katolická církev, která po celá staletí plnila své poslání a jejíž jednotlivi představitelé, jako Bohuslav Balbín, chránili samostatnost české kultury, je dnes komunistickou vládou, již sám representujete, pozvolna, ale tvrdě likvidována. Mládeži se jako povinnost vnucuje ideologie marxismu a nikoli podle schopností, nýbrž podle ideové příslušnosti, jež často bývá lidovým jazykem označována za šplhounství, jsou lidem udělována různá místa, funkce, povolání a odpovědnost.

Lidu se vším možným způsobem brání, aby se nedověděl o faktech, jak vypadá život za hranicemi. Jakkoli je moje výzva asi marná, přesto v době tohoto zvláštního výročí Vás žádám, pane presidente, abyste využil svého postavení jinak než doposud, totiž spravedlivě, a pracoval na důsledném osvobození Československa, které má právo na svou vlastní demokratickou ústavu bez sovětského dozoru a šikanování. Jste-li důsledný, žádejte odchod okupačních armád a nedovolte, aby naše vlast byla jako bezvýznamné území jednoduše připojena k Sovětskému svazu. Jakkoli je to těžký úkol, je Vaší povinností, tak jako zase bylo naší povinností, ozvat se a připomenout Vám, že my systém násilně dosazený v únoru 1948 neuznáváme a svému nepříteli se nepoddáme. Všem statečným bojovníkům za lidská práva vyslovujeme tímto svůj dík.

Josef V. Tománek
88-36,. 162 Street
Jamaica, New York 11432,
USA
26. července 1976

BALTIMORE, MD.:

Ctěná redakce a milí čtenáři!

Letos před velikonocemi dcera Helen Mach mně řekla, abych se připravil na cestování s károu do Concord, New Hampshire, kde bydlí moje nejmladší provdaná dcera Regina a Joseph Roble s jejich rodinou: čtyři chlapci a děvče; řekl jsem, O.K.! Když ale přišel čas, tak se mně jaksi nechtělo, protože jsem již v letech, tak jsem se vymlouval. Helen povídá, jaké pak vymlouvání, zde máš příležitost vidět celou rodinu na velikonoční svátky. Tak jsem se připravil, syn Heřman Chyba — Helen a moje maličkost jsme vyjeli časně ráno v 7 hodin na Velký Pátek jsme byli již za Baltimorem, teď jsem se jim přiznal, že jsem nikdy necestoval na Velký Pátek, obzvláště, když mě bude 87 roků. Heřman povídá vždyť toto jest také moje první cesta na Velký Pátek a Helena řekla totéž, tak jsem se jaksi uklidnil a pomodlil jsem se za naši šťastnou cestu, a jelikož jest dovoleno 55 mil na hodinu, tak nám cesta trvala plných jedenáct hodin se zastávkou dostat "gáz" a něco zajíst, přijeli jsme před jejich domek v 7 hodin večer. Celá rodina nás s radostí očekávala. Na Bílou sobotu jsme navštívili jejich kostel st. John the Evangelist, a též jsme byli pozváni na jejich faru. Msgr. Murray a Father Rick nás přivítali na krátkou ale milou návštěvu, která zůstane dlouho v myšlenkách. Toto jest pravá venkovská Osada s travnatým pozemkem a košatými stromy a různé keře kolem. Večer byla mše svatá se svíčkami v rukách všech lidí, a též byl křest nemluvněte, při této mši svaté, což bylo velice dojemné.

V neděli na Hod Boží, po dlouhém rozloučení jsme se vydali na zpáteční cestu a šťastně jsme přijeli domů pozdě večer. V neděli dne 23. května Msgr. Murray slavil stříbrné jubileum svého kněžství, ve své osadě st. John the Evangelist v Concord, New Hampshire.

V Baltimore, Md. v pátek dne 21. května zemřel po delší nemoci Václav Dvořák, který byl 40 roků tajemníkem bývalého sboru Kat. Sokola Osady sv. Václava zde v Baltimore. Jeho pozůstatky byly vyloženy v pohřebnickém ústavě Cvach na E. Monument str. Pohřeb se zádušní mší svatou byl konán z kostela sv. Václava za velké účasti osadníků na hřbitov Nejsvětějšího vykupitele na Belair rd. Václav Dvořák byl 76 roků stár, svobodný, zanechává zde truchlící vdanou sestru Sophie s jejím manželem Josefem Zika, dvě Ctihodné Sestry Notre Dame, synovce Joseph Zika a provdanou neteř Anna a Donald Šácha a čtyři prasynovce. Pokud jest mně známo, celá rodina Dvořák, otec, matka, čtyři dcery a Václav se vystěhovali z Čech asi roku 1904 do Argentiny na farmu, děti tam chodily do školy učit se španělsky číst a psát, ale nelíbilo se jim to horké podnebí, a též jiné nehody. Pěstovali jahody a po jejich dobré úrodě, když sehnali dosti peněz, vyrovnali se a odjeli celá rodina do New Yorku a odtud přímo do New Bohemia, Virginia zase farmařit. Tak mně kdysi vyprávěl sám pan Dvořák otec rodiny. Zde zase se jim něco neočekávaného přihodilo, těžko říci, zda-li pitná voda, anebo něco jiného — dcery začínaly ztrácet vlasy na hlavách. Tak po této nehodě se rozhodly nechat farmaření v New Bohemia, Va. a přestěhovali se celá rodina do Baltimore k Osadě sv. Václava, kde se usadili zase v nové domovině. Všichni přijali práci, jaká se naskytla, později nejstarší dcera vstoupila do kláštera Notra Dame, pak jim zemřela nejmladší dceruška, myslím jménem Anděla. Potom druhá dcera též vstoupila do kláštera Notra Dame a jsou tam obě až do dnešní doby. Sophie se provdala a s jejím mužem Josefem Zikou se starala o již starší rodiče. Václav tehdy pracoval u Stief — piano firmy, a též později jiná výborná zaměstnání obdržel a pracoval až došel na odpočinek. U bývalého sboru Kat. Sokola byl 40 roků tajemníkem a patřil k Holy Name spolku, a k osadnímu výboru celý čas svého žití. V mladších letech u Ochotnického spolku hrával česká divadla — svým vtipem rozveselil každého. Jeho oblíbená písnička byla: Chaloupky pod horami, cose to stalo s vámi, byly jste takové hezké, ty naše chaloupky české a tak dále.

Přejem Tobě Václave, lehké odpočinutí a věčné světlo ať Ti svítí, odpočívej v pokoji. Všem pozůstalým sestrám a přátelům přejem vše nejlepší od Pána Boha v této zarmoucené době.

S přátelským pozdravem na ctěnou redakci a všem čtoucím a odběratelům H.N. volám Zdař Bůh!

Jsem Váš Frank Chyba s rodinou

HAMILTON, Ont., KANADA:

Vážení přátelé!

Posílám předplatné na Vaše listy, $16 amerických. Zároveň vás chci poprositi, abyste listy zasilali na novou, na obálce oznámenou adresu, abychom ušetřili mnoho námahy a snad i zlobení doručujícímu poštákovi, který od samého začátku Vašich listů musí tuto adresu trpělivě přepisovati. Věc byla zaviněna naším knězem, který Vám oznámil asi omylem starou adresu, na niž "Hlas" stále doposud zasíláte.

Dále bych Vám rád sdělil, že jednotlivé výtisky přicházejí se zpožděním až 14. dnů, jako

OTTO PEJSA,
proprietor

Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do

NEW
LITTLE BOHEMIA

OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE

American & Continental Cuisine

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623
Phones: 277-0872; 762-9537

Zavřeno v pondělí

ku příkladu z 26. června, který jsem dostal do rukou až 7. července. Nešlo by v tomto zasílání udělati nápravu v tom smyslu, že bych noviny dostával asi 4 dny po jejich vyjití? Jinak jsem s jejich obsahem spokojen, i mě ženě se líbí a myslíme, že anglická příloha je též na místě.

Se srdečným pozdravem a přáním mnoha úspěchů ve Vaší vydavatelské práci

Váš Jaroslav Sacher
s manželkou

GEDDES, SO. DAK.:

P.B.P.J.K.

Vážená redakce a milí čtenáři!

Předem vás všechny srdečně pozdravuji. A hodně zdraví Vám všem přeji. Právě mě dochází předplatné na Hlas Národa, tak posílám šek $18.00, $15.00 je na noviny a 3 dol. vel. Pánu Vítovi na mši svatou na jeho úmysl k jeho 25letému kněžství. Už jsem s přáním trochu pozdě, ale lepší než nikdy.

Pane Pekárku, vaše dopisy jsou moc zajímavé. Paní Josephine Mašek přeji, aby se cítila lépe, také pěkně psávala do Katolíka. Ráda jsem zase viděla její dopis v H.N.

Ještě pořád tu máme sucho, *mračna se udělají, ale jdou jinam. Teď se nám tu ochladilo*, tak je to díky Bohu lepší.

Přátelům paní Kuchtové vyslovuji upřímnou soustrast, a panu Pekárkovi přeji, aby mu dal Pán Bůh brzy uzdravení.

S pozdravem končím. Bůh Vám žehnej.

Vaše čtenářka Charlie Vasek

OMAHA: NEBRASKA:

Milá redakce, vážený dp. Víte!

Vzpomínám na minulou neděli a českou slavnost, kde jsem měl to potěšení sejít se s mnoha mými známými z různých míst Nebrasky, ale co mne nejvíce potěšilo, bylo seznámit se s Vámi, důstojný Pane, z dalekého Chicaga.

Líbí se mně Vaše veselá povaha a Vaše národnostní cítění, a to jest také, proč Vás má náš český lid rád.

Zajímalo mne setkati se ve Dwight s p. Lososem, který přijel s Vámi autobusem rodákem z Bežerovic, který navštěvoval školu v Sudoměřicích u Bechyně ten samý čas, co já tam chodil z malých Všechlap jednu hodinu vzdálených, a pak, že jste znal mé sestřenice Annu Linhartovou a Barbaru Metelcovu.

Měli jste tu Vaši omladinu pěkně nacvičenou, a jejich tance se každému velice líbily. Byla to velká obětavost pro Vaši skupinu tak daleko se vydat do malého ryze českého městečka Dwight, na což lidé nikdy nezapomenou. Slíbil jsem Vám, že Vám pošlu noty pro ty moje písně, tak slib svůj dnes splňuji.

Abych lépe mohl sledovat Vaši úrodnou práci v českém Chicagu, předplácím si "Hlas Národa", na jehož předplatné přikládám šek.

Přeji Vám, důstojný otče Vojtěchu, hodně zdraví a Boží milosti do mnoha dalších let, abyste mohl pokračovat nadále na Vinici Páně, a všechny čtenáře H.N. k nimž se nyní také hlásím, srdečně pozdravuji.

S hlubokou úctou
Frank J. Smrž, Omaha

BERWYN, ILLINOIS:

P.B.P.J.K.

Vážená redakce a milí čtenáři,

zaplať Pán Bůh, že tu máme ještě mezi námi naše lidi, kteří se nás ujali s těmi novinami. Nerozumím tomu všemu, už jsem na to stará, vím, že vydávání takových krajanských novin stojí velké peníze, ale přece když si dovedou svoje noviny udržet jiné národnosti v Americe, musíme to dokázat taky. Já vím, je to těžké, když je mezi námi z různých dob takový veliký věkový rozdíl. Každému se líbí něco jiného. Já ale chápu, že když si chcete získat mladé, aby noviny se udržely a nezašly zase s námi starými, musíte psát i pro ty středních let a mladší. Vidím, že se o to snažíte a sama v Hlasu národa najdu toho mnoho zajímavého i pro svůj věk. A najednou to taky udělat nejde vše. Dovedu si domyslit, *jak to máte asi těžké* s tím stěhováním a se vším, když Vás je na to málo. Tak se za Vás modlím.

Loňského roku jsem poslala ještě Money order na předplatné na Katolík. Pak přestal vycházet. Byla jsem smutná, a pak jsem zase měla radost, že se našel někdo z mladších důstojných pánů, který se pustil do toho nynějšího Hlasu Národa. Je v něm krásné čtení, a když vždycky v sobotu přijde, jsem potěšena. Bez něj bych neměla ani neděli. Mohu si přečíst slovo Boží, jako bych byla v kostele, kam už ani chodit nemohu.

Posílám Vám money order na 16 dol. jako předplatné na H.N. a doufám, že i ostatní staří čtenáři Národa a Katolíka mají radost z H.N. a necítí se už tak opuštění.

Tak Vás srdečně zdravím všechny, kdo tyto noviny čte a máte rádi Krista Pána a náš jazyk. Žiji v Nursing Home a jsem vaše věrná čtenářka

A. S.

□

Milá paní čtenářko A. S.,

pěkně děkujeme za Váš hezký dopis, z a předplatné a Bůh Vám dej hodně zdraví. Ve svých chvílích samoty se za nás pomodlete.

Redakce

O naší účasti na 41. mezinárodním Eucharistickém sjezdu přineseme podrobnou zprávu příště zároveň s obrázky, které dostaneme až po vyjití tohoto čísla H.N.

Redakce

†

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ

Všem, kdo jste jej znali a komu během svého kněžského působení mezi naším lidem v Americe pomáhal otvírat studánky Boží milosti k utvrzení a vytrvání ve víře v Krista, oznamujeme, že na zavolání milosrdného Boha odešel ke svému Pánu na věčnost jeho věrný sluha a už po několik let beznohý trpitel

dp. ALCUIN Josef KAŠNÝ, O.S.B.

člen kláštera sv. Prokopa v Lisle, Ill.

Narodil se 8. března L.P. 1893 v Tvarožné Lhotě na Moravě. Jako patnáctiletý chlapec přijel za svým otcem do Ameriky do uhelných dolů v Pensylvánii, kde si tvrdě vydělával na živobytí. Pro jeho vynikající studijní nadání byl později přijat na studie ve Svatoprokopské koleji, o niž se dověděl z novin "KATOLÍK", založených † opatem Prokopem Neužilem a od svého bratrance — ctih. bratra Placida Hazuzy, O.S.B., který pocházel také z Tvarožné Lhoty a u sv. Prokopa už Pánu Bohu a našemu lidu sloužil jako pilný klášterní bratr.

Dne 11. července o svátku sv. Benedikta složil mladý klerik fr. Alcuin Kašný své věčné řeholní sliby a po dalším bohověděném studiu byl 3. července L.P. 1927 vysvěcen na kněze řádu sv. Benedikta.

Po dlouhá léta pak vyučoval na svatoprokopské koleji rýsování a malování, které bylo i jeho osobní zálibou.

V duchovní správě působil na krajanských osadách ve Wisconsinu a v Nebrasce. — Když jej záludná a vleklá nemoc cukrovky přinutila ztrátou nejprve jedné nohy a pak obou — do kolečkové židle, byl příkladem oddané trpělivosti všem svým spolubratřím, kteří jej rádi vozili denně k oltáři a ochotně mu posloužili.

Své bolesti a útrapy důstojný Otec Alcuin Kašný rád obětoval s modlitbou růžence za všechny nemocné, trpící a nesvobodnou rodnou vlast.

Zesnul klidně v Pánu v sobotu 7. srpna L.P. 1976 ve svatoprokopském klášteře a jeho tělo bylo uloženo k věčnému spánku na klášterním hřbitůvku v Lisle v úterý, 10. srpna 1976 ve 4 hod. odpol. po bohoslužbách naší křesťanské naděje na vzkříšení.

Všichni, kdo jste jej znali, laskavě si na něj vzpomeňte ve svých modlitbách.

TOMÁŠ J. HAVLÍK, O.S.B.,
svatoprokopský opat s celou řeholní komunitou

MŠE SVATÁ V ČESKÉ ŘEČI

Mši svatou v české řeči s českým kázáním a zpěvem bude obětovati Msgr. Alois J. Mořkovský v kostele Božského Srdce Páně, v Hallettsville, Texas, ne dne 15. srpna, kdy se slaví osadní pouť v Praze (Praha), ale v neděli dne 22. srpna ve 3:00 hodiny odpoledne. Přijďte všichni, kdo můžete!

Msgr. Alois J. Mořkovský

Paříž. Skupina prominentních francouzských levicových intelektuálu vyslovila obavu, že kambodžští komunisté, zvaní rudí khmerové, se chystají vyvraždit celou rodinu bývalého kambodžského vládce, prince Norodom Sihanouka, stejným způsobem, jako v roce 1918 ruští komunisté vyvraždili rodinu cara Mikuláše II. v Jekatěrinburku. Je prý také možné, že likvidace Sihanouka a jeho rodiny už byla provedena.

BOLESTI ŠLACH, KLOUBŮ, HLAVY

Naše snacha dostala Tendonitis, což je velmi bolestivý zánět šlach které spojují svaly s kostmi a jinými částmi těla. Lékař ji poslal ke specialistovi, ale předtím její česká tchyně začala mazat její bolestivé klouby Moravským mazáním, které ji ulevilo tolik, že než přišla ke specialistovi bolest byla pryč. Řekla mu čím to maže a on odvětil řekl nikdy jsem neviděl takové rychlé zlepšení Tendonitis: běžte domů mažte dále s tím Moravia linimentem, píše nám Mrs. I. Kelsey Berlin Hts., Ohio. Nebo: Vy jste mi pomohli dožít se 81 roků s vašimi tam účinnými léky jako jsou ZDRAVI-TAMIN kapsle a cvičiv, BOLVEN, doporučuji je všem známým, píše krajan Jan Houser, Paso Robles, Calif. I vám pomáhám tato účinná léčiva, když si a u napíšete ještě teď!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6. dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na týdnu užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnu $7.30 ($7.5 rychlou). Čtyřlék BOLVEN tablety na 5 týdnu $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY tablet $6.40 ($6.80 rychle). Koncentrovaný MORAVI, extrakt na 1 pintu linimentu na bolesti hlavy, svalu, kloubu a šlach $4.50 ($4.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). DANUBE prořišťující tablety z léčivých bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $7.90 (rychle $8.10).

Přiložte cash (neztratí se), money order, check nebo na COD. Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou! Do ČSR pošlem za vás, když pošlete $3.50 na air mail.

LAGUNA — pětivitaminový krém s velkou dávkou pravého Evjetaminu, krásnější, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, inhalistové i děti na mnohé vady pleti netmastný na den za $4.00 rychlou poštou. — LAGUNA (Anti-Wrinkle) krém neobvykle omlazující vyživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitaminu E a dvou jiných s přírodním Estrogenem a Fytosterolem na vrásky a různé kazy pleti také $4.00 rychlou poštou. Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vyzkoušejte toto oznámku a objednejte s důvěrou a zárukou ještě teď!

European Drugs, Před. Jelínek, PH.M., Dpt. 6, Box 327,
Laguna Beach, Cal. 92652

SPORT

POSLEDNÍ DVĚ KOLA INTERPOHÁRU

Výsledky 5. kola:

3. skupina

GRASSHOPPERS CURYCH—SU TEPLICE 1:0

4. skupina

EINTRACHT BRAUNSCHWEG (NSR)—BANÍK OSTRAVA 0:2

5. skupina

AUSTRIA VÍDEŇ—ZBROJOVKA BRNO 1:2

6. skupina

ATVIDABERG FF (Švédsko)—TRNAVA 1:3

7. skupina

INTER BRATISLAVA—AS OSTENDE (Belgie) 2:1

11. skupina

START KRISTIANSAND (Norsko)—VSS KOŠICE 0:1

Výsledky závěrečného 6. kola a konečné tabulky:

3. skupina

LANDSKRONA (Švédsko)—SU TEPLICE 1:1

	skóre	body
1. Teplice	10: 3	8
2. Offenbach	6: 6	8
3. Grasshoppers	4: 7	5
4. Landskrona	2: 7	3

4. skupina

BANÍK OSTRAVA—WACKER INNSBRUCK 2:1

1. Ostrava	9: 2	11
2. Innsbruck	10: 9	6
3. Braunschweig	6: 6	6
4. Stockholm	6:14	1

5. skupina

FC CURYCH—ZBROJOVKA BRNO 0:1

1. Brno	13: 9	10
2. Duisburg	13: 4	8
3. Curych	9: 8	5
4. Austria	8:22	1

6. skupina

TRNAVA—SALZBURG 2:0

1. Trnava	17: 5	11
2. Atvidaberg	10: 8	6
3. Lilleström	5:11	4
4. Salzburg	4:12	3

7. skupina

VITORIA GUIMARAES (Portugalsko)—INTER BRATISLAVA 1:0

1. Inter	19: 4	10
2. Guimaraes	11: 8	8
3. Ostende	10:13	6
1. Holbaek	3:18	0

11. skupina

KB KODAŇ—VSS KOŠICE 3:2

1. Lodž	21: 5	12
2. Kodaň	6:17	5
3. VSS Košice	6: 8	4
4. Kristiansand	6: 9	3

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Již tuto neděli 15. srpna se bude hrát první fotbalový zápas podzimní části nejvyšší amatérské soutěže Major Division v Chicagu. Naše Sparta bude hostem polského mužstva Eagles na Hanson stadionu. Rezerva začne od 3:00 hod. odpoledne na vedlejším hřišti a první tým na hlavním stadionu od 5:00 hod. večer. V jarním kolem v domácím prostředí rezerva vyhrála nad Eagles 2:0 a první celek Sparty nešťastně prohrál 1:0, když k výhře měl daleko blíž než soupeř. Jarda Fajkus, manažér prvního týmu Sparty, bude mít k dispozici všechny hráče a počítá s dalším vítězstvím. Je však jisté, že naši fandové uvidí na hřišti u obou mužstev Sparty nové hráče. Jsou to v první řadě naši junioři: Bob Pospíšil (brankář), Vašek Příkazský, Paul Okincicas (obránci), Pavel Minařík, Carmen Soldato (záložníci) a Standa Mañásek (útočník). Kromě těchto odchovanců Láďi Gajdy získala Sparta nadějného Milivoje Beče do zálohy a Dona Lemona z Wheaton do útoku. Jarda Fajkus věří našim mladým Spartanům, že nahradí svoji nezkušenost zvýšenou bojovností a hlavně rychlostí. Je jisté, že Sparta se může s klidem dívat do budoucnosti a její úspěchy jsou jenom otázkou času. Ještě uvádíme tabulku z jarní části:

Major Division — Modrá skupina

	skóre	body
1. Croatans	18: 7	11
2. Eagles	12: 7	11
3. Sparta	10: 9	10
4. Maroons	14: 9	8
5. Lightning	9:18	3
6. Slovaks	6:32	0

Manažér rezervy Láďa Kop už může počítat s brankářem Bobem Pospíšilem, na kterého se už netrpělivě čekalo. V jarní části na tomto místě vždy zaskakoval někdo z hráčů z pole. Lze počítat s Vaškem Příkazským, Pavlem Minaříkem a ještě přijdou někteří hráči z juniorského týmu. Přestoupil Zdeněk Kopsa do Green White, kde bude hrát za staré pány. V naší rezervě tvořil hru a střílel tolik potřebné branky. Celý výbor Sparty, hráči a fanoušková mu děkují za hru v našich barvách a přejí mu v novém působišti mnoho úspěchů. Také odešel Markewycz a Johns. Zde je tabulka rezerv v Major Division:

	skóre	body
1. Sparta	17: 8	11
2. Maroons	27:12	9
3. Croatans	15: 7	9
4. Eagles	21:17	8
5. Slovaks	15:14	7
6. Lightning	9:31	3

Končíme heslem: Ať vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná!

POK

V letošním ročníku Interpoháru dosáhla čs. mužstva vynikajícího úspěchu. Ve svých skupinách zvítězilo pět čs. celků. Výhru 15.000 švýcarských franků získaly Teplice, Ostrava, Brno, Trnava a Inter.

POK

*

ČESTNÁ LISTINA XXI. OLYMPIJSKÝCH HER

ATLETIKA

1. Crawford (TRI)	10,06
2. Quarrie (JAM)	10,08
3. Borzov (SSSR)	10,14

200 m muži

1. Quarrie (JAM)	20,23
2. Hampton (USA)	20,29
3. Evans (USA)	20,43

400 m muži

1. Juantorena (KUBA)	44,26
2. Newhouse (USA)	44,40
3. Frazier (USA)	44,95

800 m muži

1. Juantorena (KUBA)	SR, OR 1:43,50
2. Van Damme (BEL)	1:43,86
3. Wohlhunter (USA)	1:44,12

1500 m muži

1. Walker (NZ)	3:39,17
2. Van Damme (BEL)	3:39,27
3. Wellmann (NSR)	3:39,33

5000 m muži

1. Virén (FIN)	13:24,76
2. Quax (NZ)	13:25,16
3. Hildebrand (NSR)	13:25,38

10 000 m muži

1. Virén (FIN)	27:40,38
2. Lopes (PORT)	27:45,17
3. Foster (VBR)	27:54,92

Maratón muži

1. Cierpinski (NDR)	OR 2:09:55,0
2. Shorter (USA)	2:10:45,8
3. Lismont (BEL)	2:11:12,6

3000 m přek. muži

1. Gärderud (ŠVÉD)	SR, OR 8:08,02
2. Malinowski (POL)	8:09,11
3. Baumgartl (NDR)	8:10,36

110 m přek. muži

1. Drut (FRA)	13,30
2. Casañas (KUBA)	13,33
3. Davenport (USA)	13,38

400 m přek. muži

1. Moses (USA)	SR, OR 47,64
2. Shine (USA)	48,69
3. Gavrilenko (SSSR)	49,45

Výška muži

1. Wszola (POL)	OR 225
2. Joy (KAN)	223
3. Stones (USA)	221

Dálka muži

1. Robinson (USA)	835
2. Williams (USA)	811
3. Wartenberg (NDR)	802

Tyč muži

1. Slusarski (POL)	OR 550
2. Kalliomäki (FIN)	OR 550
3. Roberts (USA)	OR 550

Trojskok muži

1. Sanějev (SSSR)	17,29
2. Butts (USA)	17,18
3. da Oliviera (BRAZ)	16.90
9. Vyčichlo (ČSSR)	16,28

Koule muži

1. Beyer (NDR)	21,05
2. Mironov (SSSR)	21.03
3. Baryšnikov (SSSR)	21.00

Disk muži

1. Wilkins (USA)	67,50
2. Schmidt (NDR)	66,22
3. Powel (USA)	65.70
9. Daněk (ČSSR)	61,28

Oštěp muži

1. Németh (MAĎ)	SR, OR 94,58
2. Siitonen (FIN)	87,92
3. Megelea (RUM)	87,16

Kladivo muži

1. Sedych (SSSR)	OR 77,52
2. Spiridonov (SSSR)	76,08
3. Bondarčuk (SSSR)	75,48

Desetiboj muži

1. Jenner (USA)	SR, OR 8618
2. Kratschmer (NSR)	8411
3. Avilov (SSSR)	8369

4×100 m muži

1. USA (Glance, Jones, Hampton, Riddick)	38,33
2. NDR (Kokot, Pfeiffer, Kurrat, Thieme)	38,66
3. SSSR (Aksinin, Kolesnikov, Silov, Borzov)	38.78

4×400 m muži

1. USA (Frazier, Brown, Newhouse, Parks)	2:58,65
2. Polsko (Podlas, Werner, Jaremski, Pietrzyk)	3:01,43
3. NSR (Hofmeister, Krieg, Schmid, Herrmann)	3:01,98

20 km chůze muži

1. Bautista (MEX)	1:24:40,4
2. Reimann (NDR)	1:25:13,8
3. Frenkel (NDR)	1:25:29,4

100 m ženy

1. Richterová (NSR)	11,08
2. Stecherová (NDR)	11,13
3. Heltenová (NSR)	11,17

200 m ženy

1. Eckertová (NDR)	OR 22,37
2. Richterová (NSR)	22,39
3. Stecherová (NDR)	22,47

400 m ženy

1. Szewinská (POL)	SR, OR 49,29
2. Brehmerová (NDR)	50,51
3. Streidtová (NDR)	50,55

800 m ženy

1. Kazankinová (SSSR)	SR, OR 1:54,94
2. Šterevová (BUL)	1:55,42
3. Zinnová (NDR)	1:55,60

1500 m ženy

1. Kazankinová (SSSR)	4:05,48
2. Hoffmeisterová (NDR)	4:06,02
3. Klapeczynská (NDR)	4:06.09

110 m přek. ženy

1. Schallerová (NDR)	12,77
2. Anisimová (SSSR)	12,78
3. Lebeděvová (SSSR)	12,80

Výška ženy

1. Ackermannová (NDR)	OR 193
2. Simeoniová (ITA)	191
3. Blagojevová (BUL)	191
4. Mračnová (ČSSR)	189

Dálka ženy

1. Voigtová (NDR)	672
2. McMillanová (USA)	666
3. Alfejevová (SSSR)	660
6. Nygrýnová (ČSSR)	654

Koule ženy

1. Christovová (BUL)	21,16
2. Čižovová (SSSR)	20,96
3. Fibingerová (ČSSR)	20.67

Disk ženy

1. Schlaaková (NDR)	OR 69,00
2. Vergovová (BUL)	67,30
3. Hinzmannová (NDR)	66,84

Oštěp ženy

1. Fuchsová (NDR)	OR 65,94
2. Beckerová (NSR)	64,70
3. Schmidtová (USA)	63,96

Pětiboj ženy

1. Sieglová (NDR)	4745
2. Laserová (NDR)	4745
3. Pollaková (NDR)	4740

4×100 m ženy

1. NDR (Oelsnerová, Stecherová, Bodendorfová, Eckartová)	OR 42,55
2. NSR (Possekelová, Heltenová, Richterová, Kronigerová)	42,59
3. SSSR (Proročenková, Maslakovová, Besfamilná, Anisimovová)	43,09

4×400 m ženy

1. NDR (Maletzká, Rhodeová, Streidtová, Brehmerová)	SR, OR 3:19,23
2. USA (Saoenterová, Ingramová, Jilesová, Bryantová)	3:22,81
3. SSSR (Klimovičová, Aksenovová, Sokolovová, Iljinová)	3:24,24

BOX

Do 48 kg

1. Hernandez (KUBA)
2. Uk Li (KLDR)
3.—4. Moldonaldo (PORTOR)
3.—4. Pooltarat (THAJ)

Do 51 kg

1. Randolph (USA)
2. Duvalon (KUBA)
3.—4. Blazynski (POL)
3.—4. Torosjan (SSSR)

Do 54 kg

1. Ju Gu (KLDR)
2. Mooney (USA)
3.—4. Rybakov (SSSR)
3.—4. Cowdell (VBR)

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods-
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

Do 57 kg
1. Herrera (KUBA)
2. Nowakowski (NDR)
3.—4. Kosedowski (POL)
3.—4. Paredes (MEX)

Do 60 kg
1. Davis (USA)
2. Cutov (RUM)
3.—4. Ruševski (JUG)
3.—4. Solomin (SSSR)

Do 63,5 kg
1. Leonard (USA)
2. Aldama (KUBA)
3.—4. Szczerba (POL)
3.—4. Kolev (BUL)

Do 67 kg
1. Bachfeld (NDR)
2. Gamarro (VEN)
3.—4. Skricek (NSR)
3.—4. Zilbermann (RUM)

Do 71 kg
1. Rybicki (POL)
2. Kačer (JUG)
3.—4. Garbey (KUBA)
3.—4. Savčenko (SSSR)

Do 75 kg
1. M. Spinks (USA)
2. Riskijev (SSSR)
3.—4. Martinez (KUBA)
3.—4. Nastac (RUM)

Do 81 kg
1. L. Spinks (USA)
2. Soria (KUBA)
3.—4. Gortat (POL)
3.—4. Dafinoiu (RUM)

Nad 81 kg
1. Stevenson (KUBA)
2. Simon (RUM)
3.—4. Tate (USA)
3.—4. Hill (BERMUDY)

CYKLISTIKA

Sprint
1. **Tkáč (ČSSR)**
2. Morelon (FRA)
3. Geschke (NDR)

Pevný kilometr

1. Grünke (NDR)	1:05,92
2. Vaarten (BEL)	1:07,51
3. Fredborg (DÁN)	1:07,61
9. Vymazal (ČSSR)	1:08,17

Stíhací závod
1. Braun (NSR)
2. Ponsteen (HOL)
3. Huschke (NDR)
5.—8. **Klasa (ČSSR)**

Stíhací závod družstev
1. NSR (Braun, Lutz, Schumacher, Vonhof)
2. SSSR (Osokin, Perov, Petrakov, Sokolov)
3. V. Británie (Banbury, Bennett, Croker, Hallam)
5.—8. **ČSSR (Dohnal, Klasa, Kocek, Pokorný)**

Silnice — jednotlivci

1. Johansson (ŠVÉD)	4:46:52
2. Martinelli (ITA)	4:47:23
3. Nowicki (POL)	4:47:23

Silnice — družstva

1. SSSR (Caplygin, Čukanov, Kaminskij, Pikkuus)	2:08.53
2. Polsko (Nowicki, Szozda, Szurkowski, Mytnik)	2:09.15
3. Dánsko (Blandzun, Frank, Hansen, Lund)	2:12.20
5. ČSSR (Puzrla, Vondráček, Bucháček, Matoušek)	2:12.56

HÁZENÁ

Muži
1. SSSR
2. Rumunsko
3. Polsko
7. ČSSR

Ženy
1. SSSR
2. NDR
3. Maďarsko

JACHTINK

Třída 470

1. NSR (Hübner, Bode)	42.40
2. Španělsko (Gorostegui, Millet)	49,70
3. Austrálie (Brown, Ruff)	57,00

Třída Finn

1. Schumann (NDR)	35,40
2. Balašov (SSSR)	39,70
3. Bertrand (AUST)	46,40

Třída Létající Holanďan

1. NSR (J. a E. Dieschovi)	34,70
2. V. Británie (Pattisson, Broooke-Houghton)	51,70
3. Brazílie (Conrad, Ficker)	52,10

Třída Soling

1. Dánsko (Jense, Bandlowski, Hansen)	46,7
2. USA (Kolius, Glasgow, Hoepfner)	47,4
3. NDR (Below, Nachries, Engelhardt)	47,4

Třída Tempest

1. Švédsko (Albrechtsson, Hansson)	14,00
2. SSSR (Mankin, Akimenko)	30,40
3. USA (Conner, Findlay)	32,70

Třída Tornado

1. White (VBR)	18,00
2. McFaul (USA)	36,00
3. Spengler (NSR)	37,70

JEZDECTVÍ

Drezúra jednotlivci
1. Stuckelbergerová (ŠVÝC)
2. Boldt (NSR)
3. Klinke (NSR)

Pokračování

OD POLÁRKY K JIŽNÍMU KŘÍŽI . . .

(Pokračování z min. čísla.)

Patří i s 10km širokým pásmem po obou stranách USA, resp. Američané tam prostě jsou, což se Panamanům nelíbí a tak protestují, a to se smí a vláda je v tom podporuje. Jednou, totiž v 64. roce to stálo pár lidí život a zrovna když jsme navštívili Panamu, občani si to připomínali a měli jsme ten dojem, že toho dne bojkotují cizince, tak jsme se sebrali a odletěli do Columbie, do jižně položeného města Cali. Moc tam toho k vidění nebylo a jediná rarita byla takového druhu, že jsme na dlouhém pobytu příliš netrvali: v ulicích Cali byl nejhorší smrad z výfukových plynů, jaký jsme kdy zažili a tak si od té chvíle lze docela živě představit, že někde v Japonsku to může dospět až k nutnosti použití plynových masek. Případ Cali je sice extrémní, ale nikoliv v Jižní Americe ojedinělý, což se nelze vzhledem k předpotopním kárám, co se tam pohybují po ulicích ani divit.

Jak jsme se již zmínili, měli jsme v Columbii "trable" s policií, ještě k tomu tajnou: "zajistila" nás za ranního šera, na letišti, v den odletu do Ecuadoru. Co úředníci chtěli a hledali při osobní a tělesné prohlídce, kterou důkladně provedli, se lze jen domnívat, neb jediná řeč, jež ovládali, bylo jejich rodné "castellano" (tj. špaň. "španělština"). Viděli jsme v tom eventuální souvislost s provokací černošských překupníků drog, kteří si nás vyhlédli v parku v Cali. Tajní nic nenašli a pustili nás. Netřeba zdůrazňovat, jak jsme si oddechli, ale teprve, když už jsme se dívali na Columbii seshora. Pod námi vystupovaly z mraků vršky vysokých a holých Kordiller a ani jsme si v roztržení neuvědomili, že přelétáme pomyslnou čáru zvanou rovník a že se tudíž nacházíme nad polovinou zeměkoule. "Mitad del Mundo" zněl také pokřik asi šestnáctiletého průvodčího autobusu, jímž jsme se hodina dvanáct na cestě z Quita na rovník, označený kamennou mohylou. Strávili jsme tam poledne a mohli se přesvědčit, že slunce stojí opravdu nad hlavou, i když ne úplně přímo, neb byl už leden. Naše dřívější představa o nesnesitelném rovníkovém parnu se v nadmořské výšce přes 2000 m prokázala pochopitelně mylná.

V Quitu, hl. městě Ecuadoru, jedné z nejmenších jihoamerických zemí, kterou jsme navštívili po Columbii, jsme měli naplánováno zůstat jen jeden den, ale již cesta autobusem z letiště do centra nás (Díky Bohu) přesvědčila, že by bylo mařeni šancí tuhle perlu měst jen tak opustit. Mezi strmými pahorky schoulené městečko nabízí návštěvníkovi četné barokní kostely, jeden bohatěji vyzdobený zlatem než druhý, a dokonce jeden působivě na kopci položený gotický chrám; chce-li si někdo oddechnout od namáhavého šplhání strmých uliček v řídkém vzduchu, nabízí se mu malebné náměstí Republiky a má-li chuť na ovoce, ať si zajde na trh, tam velmi levně nakoupí. Ale ať je připraven na to, že se tu seznámí s otřesně nuzným životem indiánského obyvatelstva. Všimli jsme si i povýšeného postoje bělocha, řidiče "Autoferra", vučí Indiánům cestou do Guayaquilu, ecuadorského přístavu. Autoferro je vlastně autobus na kolejích a cestu s ním bychom každému doporučovali. Během 12. hodin trať překoná výškový rozdíl 3000 m; vozo náhorní tovinou, objíždí po úbatí široká údolí, křižuje písečnou poušť a "zigzag" přes výhybky, dovoluje vagónu sešplhat příkré svahy, aby se dostal divokým kaňonem do tropické džungle a skončila u moře.

Je na čase přesunout se do Peru, do Limy, k němuž nám poslouží divoce pomalovaný letoun společnosti Ecuatoriana. Při pasovém odbavování se nechtíc postavíme do fronty za nemoderně oblečené muže jednoznačného vzezření, jež se vytasili rumělkově červenými pasy s hrdým označením — Diplomatický pas, ČSSR. V Limě se zdá být tepleji než v Quitu, ale jen přes den, k večeru padne jakoby mlha a ochladí se, že nás přešla chuť jít se koupat: o počasí v Jižní Americe si dělá asi každý iluse a myslí si, že se tam ohřeje, ale zapomíná, že alespoň na západním pobřeží se pohybuje v horách a to zatraceně vysokých. Lima je ovšem kapitola sama pro sebe — leží u moře a přitom v poušti, nikdy tam neprší a nedostatek vody se teprve v poslední době jakž takž vyřešil. Zato politická a hospodářská situace je nedořešená: poulční stánky a knihkupectví jsou plné plakátů Marxe, Lenina a Stalina, jakož i příslušné literatury; potravinářské obchody jsou naproti tomu poloprázdné. Lima je jedním z mála jihoamerických měst, kde jsme se mohli obrátit na přátele, Čechy, a lze v tom hledat důvod, proč jsme se v Sev. Americe, kde máme aspoň v každém větším městě někoho, cítili jaksi víc doma. Je to k nezaplacení, když v daleké cizině může tulák zaklepat na dveře někoho, kdo mluví jeho řečí a je ochoten se o něj postarat.

Z Limy jsme letěli vnitrozemím do Cuzca, napříč přes pásma hor. Z výšky se dalo krásně porovnat, jak hory lemující pobřežní poušť jsou holé a pusté, jak pomalu přibývá porostu, až okolo Cuzca nemně vysoké vrchy překypují zelení. Ze stanoviska zeměpisných šířek se lze dopustit mnoha omylů, pokud by se z nich dělaly závěry ohledně vegetace a podnebí. Cuzco samo o sobě stojí už za návštěvu a stává se turistickou oblastí, ale nás táhlo především bájné indiánské město Machu Picchu, jež si Inkové vystavěli vysoko v horách a stáhli se tam, poté co hlavní město jejich úctyhodně rozlehlého impéria, Cuzco, Španělé dobyli. Machu Picchu pak nepřátelé přes všechnu námahu nikdy neobjevili a i kdyby se jim to podařilo, bylo stejně nedobytné a dík geniálnímu systému terasovitých políček, soběstačné.

Inkové sami — to je jedna z hypotéz — město z neznámé příčiny opustili. Teprve roku 1911 ho jeden americký profesor odkryl a zpřístupnil — od té doby patří k největším podívaným vubec. Z Cuzca nás vedla cesta přes jezero Titicaca do Bolivie, cesta stejně tak dobrodružná jako útrpná. Ale všechny útrapy nám dal zapomenout úchvatný pohled na La Paz, jak se nám naskytl z náhorní plošiny, odkud jsme přijížděli dvě desetiletí starým vagónem, napodobným z nákladní vlak s parní lokomotivou. Představte si, že jedete stále po rovině až na kraj propasti a na jejím dně uzřete pod sebou kopy a kopy domů. La Paz je ošklivější než se tak zdálo z dálky, ale vřesovou krajinu, v níž je usazeno, je svědkem pravého vítězství nad komunismem.

Pokračování

František Svejkovský:

JAK SE PSALO O AMERICE
VE STARÉ ČESKÉ LITERATUŘE

Spis o nowych zemích A o nowem
swietie O množto gsme prwe žadne
znamosti nemeli Ani kdy wo slychali

Tiechto časuow naſſych W nichžto
kralu ge nayiaſnieyſſy Kral Ferdinan-
dus Kral Hiſpanſky Kaſtelinſky Por
tugalinſky etc A Alžbieta manželka ge°
Przihodilo ſe geſt : že nyekterzy plav-

(Pokračování z min. čísla.)

Týž, z pobytu v jihoamerické Kolumbii, z plavby po řece Magdalena:

"Veselé divadlo poskytovali nám začasté obrovští krokodilové, kteří s otevřenou tlamou jako dravci se roztahovali tu a tam po ostrovech a po březích, vyhřívajice se na slunci, a, sotvaže jsme se přiblížili, utíkali do vody. Opět a opět, zejména v hodinách nočních, nahánělí nám strach tygři svým řevem; lvi američtí jsou totiž značně menší a takřka krotcí, naproti tomu tygři předivocí, a přece nejednou byli na i krávy je přemohou, dovedou-li, jak náleží, chytře uhnouti jejich útoku a přitom vraziti rohem jim v bok. Tygři začasté v hladu se vrhají ke dnu této hluboké řeky a což se zdá neuvěřitelné — vytáhnou odsud na břeh velikého krokodila a roztrhají jej a sežerou. Žár sluneční, který je v těchto končinách prudší, tak zapálil v některých z nás krev, že nám připadalo, jako bychom si sedli do mraveniště. Našli jsme úlevu v hodinách před svítáním, v kterážto době vody poněkud vychladají. Větší bolest nám působili dotud pohanští Karibové, které jsme stále měli na očích na protějším břehu a k nimž jsme se neodvážili zahnouti ze strachu před jejich šípy: jsouť ke své škodě nad jiné nedůvěřivi a jednotlivce, kteří se k nim chtějí přiblížit, považují za nepřátele."

(Dopis ze 17. června 1685.)

Týž, z pobytu v Ecuadoru:

"Ovšem, abychom se mohli dostat přes obrovská pásma, která jsme měli před sebou, vzali jsme s sebou jen nevelkou zásobu potravin, zanechavše takřka všechny ostatní věci, včetně bohoslužebných potřeb, na místě, a 16. října minulého roku (t. j. 1685) nastoupili jsme pěšky cestu téměř nevypovědítelnými pustinami. První dny zápasili jsme s velikými propastmi v údolí řeky Pastazy, a tu jsme přestoupili obrovskou a v těchto krajinách proslulou horu nazvanou Habitado, kterážto přechod nás nejen unavil, ale i vyčerpal. A, naskytly se nám nové nesnáze, které způsobily Rio Verde a řeka Topo s některými jinými menšími řekami. Někde, kde to bylo možno, vybudovali jsme jakési mosty přes ně, jinde jsme se přebrodili až po pás ponořeni ve vodě a jednou musili jsme to opakovati třikrát během půl dne. Na těchto neschůdných cestách se nejednou stává, že člověk ztratí prst na noze nebo zase si zakrvaví ruce trny všude se skrývajícími, když se musí na okrajích srázů zadržovat rukama. Moskytů bylo tu také spousta, že nám pokrývali celou tvář, zejména, když jsme se měli přepravit přes nějakou řeku, takže jsme nevěděli, máme-li dříve holí hledati brod nebo vykročit vpřed či zahánět moskyty. Poněvadž pak se tu má choditi v střevících spletených z provázků, které se jmenují alparcates, ti, kteří šli bosi, byli na nohou a na rukou jakoby zbičováni, jsouce poštípáni spoustou moskytů, jejichž kousnutí měla za následek, že nohy velmi bolestně opuchly. K tomu ke všemu přistupovaly ustavičně dnem i nocí trvající deště. Zmáčené oděvy přes den ani neuschly, ale my, vzavše je na sebe tak, jak byly mokré pokračovali jsme v cestě, neboť jsme nesměli ani zastavit, ani si odpočinout, ježto beztak se nám již nedostávalo potravin. V těchto nesnázích mysleli jsme na věci božské a připadaly nám pak už nesnáze jako růže a jedenáct dní zdálo se nám jako jediný den; nejvíce jsme se těšili tím, že jsme mohli aspoň každého čtvrtého dne sloužiti mši svatou. 26 října jsme přibyli k jednomu kmeni obývajícímu v těchto pustinách, kterému říkají Canelos podle skořice, která tu v blízkosti jejich sídel roste, neboť skořice se jmenuje španělsky canela."

(Dopis z 1. ledna 1686.)

F. Václav Eymer (1678—1727), z cesty od Puerto Rica do Mexica:

"Když jsme vyplulí z Porto Rica, začali někteří churavěti, bezpochyby pro prudký žár sluneční, ale bratr Steinhöfer dopomohl s ochotou a starostlivou laskavostí všem, jak našincům, tak lidem světským k uzdravení a získal si všeobecné úcty. — 23. (září 1692) za bezvětří objevilo se množství žraloků. Je to velmi žravý druh ryb; cokoli se mu naskytne, i člověka, popadne. Proto námořníci sedí na bocích lodi opatrně, obrácení dovnitř korábu, aby se příliš nepřiblížili k vodě. Neboť nejednou se stalo, že takový neopatrník byl za nohy stržen žralokem do moře. A věru zdá se mi, že není lepšího prostředku, jak zkrotit bujnost námořnické chásky, která, chtějíc se vykoupat, vrhá se i s vrcholku zádi do moře (tak nerozvážní jsou mnozí), než zavolá-li někdo, že se blíží žralok. Tu se všichni co nejrychleji utíkají na lod' a oblékají se. Spatřivše žraloky, vrhli jsme do vody velikou, na patřičném provaze připevněnou udici s kusem masa, přidavše ještě k udici na prst tlustý železný drát, abychom oklamali zubatou tu bestii; a šťastně jsme chytili tak velikého žraloka, že šest silných lodníku, kteří předtím jiným provazem — jak, nedovedu říci — bleskurychle dravce ve vodě omotali, že se nemohl hnouti, mělo co dělat, aby jej vytáhlo na lod'. Na palubě, mlátě volnou částí ocasu, dával takové rány, že jsme se báli, že paluba se zřítí do moře."

(Dopis z 19. prosince 1692.)

Další ukázka nás už uvádí do doby českého národního obrození, které počalo v posledních desetiletích 18. století. O Americe se do té doby poznalo daleko více, ale většina poznatků zůstávala v odborné literatuře nebo v cizích časopisech a lidé z českých zemí měli stále ještě málo příležitostí pro vlastní soustavné poznávání nebo jakékoliv styky s Amerikou. Stále zůstávala velmi, velmi vzdálenou a nedostupnou krajinou "protinožců", jak se tehdy často říkalo. Typickým znakem kulturních snah v českém národním obrození bylo vytvořit novou tradici literatury v českém jazyce, která by se uplatnila na širokých společenských základech — tedy literaturu psanou česky pro všechny vrstvy obyvatelstva; literaturu, která by bavila i poučovala, — která by si kladla vysoké cíle umělecké i hledala cesty populárního projevu. Začínalo se skromně a pozvolna. Velké obliby získávala literatura, která se snažila seznámit čtenáře se současným děním ve světě i s historií. Informace o cizích zemích a kulturách byly proto častým předmětem v knihách i v nově zakládaných časopisech. A tak se objevovaly i náměty týkající se Ameriky. V známé "České expedici" Václava Matěje Krameria (1753—1808) vyšlo např. **Historické vypsání, kterak čtvrtý díl světa Amerika od Kolumbusa vynalezena byla"** (1803). Jiní autoři zpracovávali další dostupné práce starší i novější a pro účely poutavého vyprávění i informace zároveň spojovali své různé prameny v články otiskované v časopisech. V jednom z nich, v **Hlasateli českém** vyšel v roce 1808 článek pod titulem **Hlavní povaha a vypsání prvních Amerikánů**; z něj přetiskneme krátkou část. Článek má za cíl shromáždit základní zprávy o charakteristických osobních rysech, zvycích a názorech "Amerikánů", to jest Indiánů, žijících v "půlnoční a polední Americe", tedy v Severní a Jižní Americe. Jednoho si všimněme, budeme-li sledovat text: stále ještě je pozornost obrácena k Americe původní, k její prvotní podobě a historii; to převažuje nad otázkami a zájmy, které se přihlásí zanedlouho — jaká je Amerika současná? Na takové pohledy bude třeba čekat ještě několik desetiletí. Zatím je Amerika stále ještě nově objevenou zemí, zemí zvláštních jevů přírodních, zemí "divochů", zemí, o niž stále ještě vládly znalosti často mlhavé. Povšechný, zobecňující ráz má i zmíněný článek, ale přece chce poučit a zároveň vést k porozumění zvláštnostem. Dokonce nejednou vycítíme i oceňování z hlediska morálky a výchovy, což bylo v souladu s cíli, které si tato česká literatura tehdy zároveň kladla:

"Když se opona odkryla, která zakrývala polovici světa druhou, shledali Evropčané, že jsou národové nových zemí, dle jich smyslu ještě nevycvičení, o nichž by se mohlo a mělo raději a právěji říci, že užívali etné svobody a šlechetné sprostnosti. Rodili lidé v Americe — když se vyjmou obyvatelé obou mocných zemí Mexika a Peru, kteříž byli nemálo vycvičeni — neměli dokonce žádné známosti o umění, které jest v Evropě povědomo. Ani neuměli hrubě rolí vzdělávati, která známost jest první a nejpotřebnější. Byli živi masem, a protož lovili zvláště zvířata, kterých bylo po horách a v lesích převelmi mnoho. Ta práce, která byla mezi nimi velmi důležitá, silila jim tělo a cvičila ledví, čeho se nenalezlo mezi jinými národy. I snad jest to příčinou, že byla jich těla v nevelmi horkých krajích neobyčejně tenká a rovná. Byla svalovitá a silná, měla hlavy, které se naschvál rozpleskly, ostatně měla řádný obličej. Jich pohled byl jako jich život drobet divý. Měli dlouhé, černé a drobet husté vlasy; a přičervenělé snědou kůži, která jim se tak líbila, že ji, aby ji bylo lépe znáti, mazali nedvědím tukem a barvou malovali.

... V jich zpusobích se spatřila opravdovost, která se podobala k smutnosti, však té výbornosti a vznešenosti duše, která jest při tak mnohých jiných národech, nebylo viděti v nich, nýbrž všecko měli za opovrženě. Chovali se upřímně, počestně, pročež si jich vážili, s kterými obcovali. Neznajíce umění, které nás učí, abychom se klaněli a malé věci příjemně pověděli, by i nám zas jiní se klaněli. Málo kdy mluvili, a jen tenkrát, když to zač stálo. Všecka jich hnutí, slova i jich pohled chtěl cos říci a cosi znamenal, což nalézáme vůbec u lidí, kteří pořád těžce pracují a dokonce nic neznají, co by je obveselovalo.

... Ale že neudělilo přirození mnohým předností a že nebyl žádný nad druhého z mládí vycvičen, tedy hleděli také všichni rovnosti a snažili se stále, aby ji bez proměny zachovali. Protož byla svoboda jich panující vášeň a každá jiná jí byla podrobena. Takové bylo jejich panování a bylo pevnější než jakékoli jiné, které se zřídilo dle nejlepšího rozmyslu. Ale ačkoli přepevné svobody hleděli, přece uznali náležité vrchnosti a rozkazů jich zachovávali. Uctivě poslouchali hlasu toho, kterého měli za nejmoudřejšího. Mladší poslouchal uctivě zkušenosti staršího, a ten byl jich vůdcem, pod jehož praporec se dobrovolně sešli, který předčil jiné smělostí a který sobě dobyl důvěrnosti jiných skrz svá vojenská zřízení." — Dalším předmětem úvahy je způsob boje Indiánů, jejich náboženství, a článek je uzavřen stručnou úvahou o rozdílech mezi obyvateli Severní Ameriky a oblastí jižních.

Pokračování

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our
RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of
VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

Pozvání na rodinný piknik

Milí přátelé,

už jsme v druhé polovině léta, které také uteče ani se nenadáme, a hezkých dnů už máme tedy namále. Využijme proto každé volné chvilky a prožijme ji alespoň v blízké zeleni našich předměstských "Forest Preserves".

Tímto "dopisem" zveme srdečně vás, vaše rodiny, přátele a známé na jedno takové přátelské posezení ve známé Forest preserve "White Eagle Woods South" v Lyons, kde Klub Domov z NSČK a spolek sv. Vojtěcha z ČKJ pořádají v neděli 22. srpna 1976 svůj tradiční **rodinný piknik.**

Do White Eagle Woods South se dostanete, když pojedete po Harlem Ave. na jih až k 39. ulici, na které zahnete do prava; ta vás přivede přímo do zmíněné Forest preserve.

Naše rodinné pikniky jsou velmi oblíbené, neboť v zeleni přírody každý nalezne pobavení, které jemu nejlépe vyhovuje, a my se zase snažíme v daných možnostech, aby naše české a slovenské děti měly jednou nač vzpomínat a proto budeme mít pro děti opět závodivé hry s odměnami; pro sportovce volejbal, pro milovníky hudby poslech naší "světoznámé" vozembouchо — škopkovské hudby, vedené saxofonem či klarinetem Bohouše Semráda a harmonikou Ludvíka Rafaje, při nichž se tak dobře zpívají naše staré i nové písničky — a je docela možné, že ta muzika i někomu natolik nohy rozhýbá, že si skočí i dokola.

Na našem pikniku nebude však uspokojeno jenom vaše srdce; v míře vrchovaté bude postaráno i o váš žaludek. Pikníkové speciality jako jsou opékané buřty, párky, moravské klobásy, uzené s chlebem a okurkou se začnou prodávat od 12 hodin v poledne. Ve stejnou dobu začnou se u baru "čepovat" chlazené nápoje všeho druhu. Rovněž bude k dostání káva s domácím pečivem.

Těšíme se s vámi se všemi v neděli 22. srpna na shledanou; a buďte tak hodni, poproste s námi sv. Petra o hezké počasí, aby se vám i nám ten rodinný piknik opravdu vydařil, a přiveďte všechny své přátele a známé.

Otec Vojtěch Vít,
kaplan českých bohoslužeb
Ferdinand Küssel,
předseda Klubu Domov
Rudolf Solfroňk,
předseda Spolku sv. Vojtěcha
Františka Uhlířová,
tajemnice

KLUB DOMOV a SPOLEK SV. VOJTĚCHA

pořádají

RODINNÝ PIKNIK

V NEDĚLI 22. SRPNA 1976

v zahradním parku WHITE EAGLE WOODS SOUTH, krásné Forest Preserve v LYONS na Harlem Ave. a 39. ul.

(V blízkosti staré známé Samcovy restaurace.)

Volejbal — hry a závody pro děti
HUDBA — ZPĚV A TANEC
Všechny pikníkové speciality a nápoje se budou podávat od 12 hodin v poledne.

Řekněte o tom svým přátelům — přiveďte všechny své známé.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

ČESKÁ SLAVNOST VE DWIGHT, NEBRASKA

V sobotu 24. a v neděli 25. července oslavovalo malé městečko "české" Nebrasky Dwight 200 let americké nezávislosti. Na tuto slavnost dlouho připravovanou Alfredem Nováčkem, kterému přátelsky obětavě jako vždy pomáhal dr. Vladimír Kučera z Lincoln se sjeli krajané zblízka i zdáli. Dokonce z Chicaga a jeho okolí byl do Dwight pořádán Moravskou kulturní společností a Klubem Domov autobusový zájezd. Autobus přivezl na Českou slavnost s krajany a s tanečníky Moravské kulturní společnosti a klubu Domov, kteří úspěšně vystoupili v sobotu k večeru a v neděli odpoledne i otce Vojtěcha Víta, našeho kaplana českých bohoslužeb od sv. Prokopa, který v neděli sloužil českou mši svatou a česky kázal. Naplněný kostel Nanebevzetí Panny Marie hlaholil naším chrámovým zpěvem.

Při nedělním programu, který byl pořádán před i po slavnostním průvodu, byla též zpívána píseň od vlasteneckého krajana Franka Smrže, kterou k této příležitosti složil a kterou dnes otiskujeme:

DVOUSTOLETÍ
NAŠÍ VLASTI

Veselé narozeniny přejem
Americe,
dvě stě let jejího žití letos
slavíme.
Celý ten čas hlásíme,
že svobodu zde máme,
vzdor tomu, že v celém světě
pramálo jí je.

AŤ ŽIJE NA VĚKY,
SVOBODNÁ AMERIKA!

Dvoustoleté jubileum
oslavujeme,
Americkými občany vchni
rádi jsme.
My zde dobře žijeme,
svobody si vážíme,
věrni naší Americe vždy
budeme.

AŤ ŽIJE NA VĚKY,
SVOBODNÁ AMERIKA!

Naši rodiče z rodných Čech
a z Moravy přišli,
zde v naší milé Nebrasce
se usadili.
Těžké začátky měli,
v drňákách přebývali;
po letech se vše změnilo,
blahobyt měli.

AŤ ŽIJE NA VĚKY,
SVOBODNÁ AMERIKA!

Felix Mikula:

MÁCHŮV "MÁJ" V CLEVELANDE

Málokde a málokdy okusili američtí krajané umělecky tak ušlechtilý a hluboký zážitek jako my, Cleveland'ané letos v sobotu večer 19. června. — Zásluhou místní skupiny SVU ("Společnosti pro vědy a umění") shlédli jsme a vyslechli recitaci a dramatisaci básnického díla, které zanechal národu a světu Karel Hynek Mácha.

DĚJINNÝ OHLAS "MÁJE"

V létech třicátých minulého století mladý génius (umírá 25letý r. 1836) upoutal pozornost literárních kritiků, rozčeřil literární hladinu a vzrušil mysli milovníků hlubokého myšlení a krásného slova známým básnickým dílem, jehož dominantními postavami je dvojice milenců: Vilém a Jarmila.

Ve skutečnosti však šlo o romantické snění mladého poety, které je ovládáno mladistvým dolorismem, světobolem.

Básník svěřuje svému dílu vlastní myšlenky, známé tak mnohým (nebo všem?) ubolených srdcím. Z veršů slyšíte: Žalost nad marností všeho pozemského, pochybnosti o posmrtném životě, ba i písničky "Nikdy se nevrátí pohádka mládí", "Kdo jedenkrát měl někoho rád". — Nádhera čerstvé přírody je pak slepá a hluchá k naříkání lidských srdcí. Stromy a květiny se přímo provokativně vychloubají svou nádherou — jako kdyby u "tvorů nejvyšších" vůbec neexistovalo trápení a umírání.

Jazyk básně je barvitý a melodický. Překypuje obrazy. Např.: Posmrtný stav je "ticho bez konce"; "to, co se nazývá N i c".

"Máj" zůstal zpočátku (ale ne nadlouho) nepochopen a nedoceněn. Brzy však šel z ruky do ruky, byl překládán do cizích jazyků (myslím, že do dvanácti) a byl uložen do "panteonu" literárních hodnot, na které se nesluší zapomenout.

Na scénu se dostal "Máj" ve vlasti až r. 1924 ve Vinohradském divadle a pak ještě r. 1929 a 1935 na scénách jiných. Podrobnosti o jeho osudech po r. 1945 mi nejsou známé.

PŘEDVEDENÍ "MÁJE" V CLEVELANDE

K. H. Mácha prožíval boly a bouře vlastního srdce nejspíše v okolí půvabného rodiště (Doxy pod Bezdězem).

Clevelandští krajané naslouchali básníkově zpovědi v zámku "Gwinn Estates", stánku umění, hlídaném z jedné strany vodami jezera Erie a z druhé rozlehlými zahradami. — Recitace mohutných veršů byla ještě umocňována snímky z vlasti (zámky, hrady, památná města). Na plátně se objevovala i nádherná květena: z amplionku se ozývalo šplouchání vody a hučení větru. — Ke konci zazněla i Smetanova "Vltava" a zabědování zrazené a zhrzené Rusalky "Proč volal jsi mě v náruč svou?"

Na recitaci se podílelo deset inteligentních a jemnocitných krajanek a krajanů. Posluchači cítili, že se do děje většinou hluboce vžili. Inu, představení věnovali značnou porci času a energie, které jim zbývají po celodenním zaměstnání.

Hlavní zásluhu o velebný večer mají: Náš šumavský básník Přemek Kocián a zdatný vědecký pracovník ing. St. Maršík. — U tohoto jména je spravedlivé zdůraznit: Málokterý z amerických krajanů dovedl by se vykázat takovým uměleckým vkusem a technickou zručností u promítacích přístrojů jako právě krajan St. Maršík.

Asi padesát kulturně náročných krajanů zaplnilo, ba přeplnilo malý salón.

Leckterému z nich jistě se přehnaly hlavou i myšlenky, které burcovaly nitrem K. H. Máchy téměř před 150 léty. — Mnohými snad zatřásla hrůza před věčným "nic" po smrti, představou to existencialisty, podle které člověk, nejdokonalejší exemplář tvorstva, objevil se na naší planetě jen proto, protože to z věčného víření její hmoty náhodou tak "vyšlo", ne snad podle plánů neobmezené moudrosti a z rozhodnutí všemohoucí vůle; fajemným vývojem "naučil se" dokonce toužit po nesmrtelnosti, ale přesto umírá vlastně jen proto, aby vrátil Zemi kus hmoty (své hmotné tělo), kterou mu Země načas "půjčila".

Nebylo pochyby, že přítomní dovedli si s tak studivě ponurými (S Čech a J. Neruda by řekli "charými") myšlenkami poradit. Utvrdili se v přesvědčení: Pozemský život dává smysl — buď žádný nebo hrůzně děsivý tomu, kdo si jej nedovede prodloužit za hrob... Smysl a cena života na zemi vyplývá pouze z věčného Absolutna... Vždyť jsem to viděl. Všichni odcházeli a nasedali do aut duševně osvěženi a zřejmě posílení v naději, že i popravená a pohřbená svoboda v naší vlasti neklamně čeká na zmrtvýchvstání.

AMERICAN REVOLUTION BICENTENNIAL 1776-1976

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.) Práce tam měl ovšem nad hlavu; nebyl nejen duchovním správcem, nýbrž i učitelem chovanek, zasypaným školními hodinami. Markýza bedlivě pozorovala mimoústavní práci Boskovu a žárlila. Kteréhosi dne zaklepala na dveře pokojíka Boskova a vešla, tváříc se jaksi přísně.

"Můj drahý velebný pane," pravila, "jsem s vaší prací v ústavě nesmírně spokojena a děkuji vám zvláště, že jste chovanky naučil zpěvu, hudbě, a potom jsem unesena jejich pokroky v počtech a v jiných užitečných věcech."

"Milostivá paní, neračte mi děkovat. Konal jsem svědomitě jen své povinnosti a očekávám odměnu Boží, třebas nezaslouženě."

"Vidím, že svědomitě pracujete, ale milý Done Bosko, nechápu, jak můžete tolik práce na sebe brát. Jde o vaše zdraví, jež svými pracemi ničíte. Máte tolik práce zde v ústavě, a vám to nestačí. Chodíte ještě do ústavu Cottolengova vyučovat katechismu, vypomáháte v duchovní správě ve věznicích, prosedíte tolik hodin ve zpovědnici, navštěvujete nemocné a potom, kolik práce vám dají vaši uličníci! V neděli žijete jen pro ně, všedního dne obcháte po městě, abyste jim našel práci, vyučujete je, bavíte je, zpovídáte je, když některý onemocní, hned jste u něho, s nimi utratíte všecek svůj příjem. Vím, kolik jich živíte. Vy se úplně zničíte, a to na velkou škodu mých ústavů."

"Nebojte se o mne, milostivá. Pán Bůh mi dosud pomáhal a doufám, že pomůže."

"Ne, ne, věřte mi, milý Done Bosko, vy se zabíjíte svou horlivostí; právě proto jsem dnes k vám přišla, abych vám poradila."

"A jak mi ráčíte tedy radit?"

"Jak? Abyste zanechal své mimoústavní práce, anebo odešel z mého ústavu. Rozmyslete se, a po několika dnech mi odpovíte."

"Jsem úplně rozmyšlen, milostivá paní; odpovím hned. Jste bohatá a všude ctěná, dostanete místo mne ne jednoho, nýbrž deset kněží ihned za duchovního správce. Jinak je s mými chlapci. Opustím-li je, nebude nikoho, kdo by se jich ujal. Jsem rozhodnut. Odejdu z vašeho ústavu."

"A kde budete bydlit? A z čeho budete žít?"

"Prozřetelnost Boží se postará."

"Lidé si vyprávějí, že nejste při dobrých smyslech; vaše řeč potvrzuje, že nemáte hlavu v pořádku. Mějte, milý Done Bosko, rozum. Jděte si nějakou dobu, rok, dva roky, odpočinout, plat vám budu dávat, po případě jej i zvýším. A potom, až se zdravotně zvetšíte, přijdete zase do mého ústavu, ano?"

"Nemožno, milostivá paní markýzo, nemožno! Vzdávám se místa u vás. Zasvětil jsem celičký svůj život ubohé mládeži a nikdo mne nesvede s cesty. Pánem Bohem mi vykázané."

"Tedy dáváte svým vagabundům přednost před mými chovankami? Propouštím vás okamžitě ze svých služeb a postarám se hned o náhradu za vás."

"Neračte jednat, milostivá, tak překotně, ubližila byste mé kněžské cti. Svět by se domníval, že jsem něco spáchal; kdybych se měl okamžitě od vás stěhovat. Je lépe jednati klidně a laskavě a zachovati si lásku, jakou bychom si přáli míti mezi sebou před soudem Božím."

"Dobře, dávám vám tedy tříměsíční výpověď. Za tři měsíce se vystěhujete z bytu."

Don Bosko byl na holičkách, bez místa, bez bytu, bez chleba. Jeho zdraví bylo přepracováním otřeseno. Stačila malichkost, nějaké silnější zachlazení rozčilení, nějaký bacil — a bylo zle.

A také bylo brzo zle. Počátkem července r. 1846 dostal Don Bosko prudký zápal plic a chvění krve. Vrátil se v neděli večer po dnu velmi namáhavém domů všecek vyčerpán a omdlel. Nemoc se horšila. Příští neděli přišel jej Don Borel, provázený zástupy zesmutnělých hochů, zaopatřit svátostmi umírajících. Tatka Markeťa a bratr Josef přišli z Becchi se rozloučit s umírajícím. Srdce jim pukalo zármutkem.

Smutné zprávy o nemoci Dona Boska se brzo rozlétly po všech staveništích, kde pracovali jeho milí hoši, a lidé byli svědky, kolik lásky rozžehl Don Bosko v srdcích hochů, na které svět do nedávna hleděl jako na nevyzrálé pobudy. Hlásili se hned za ošetřovatele a kterým bylo popřáno, aby jej ošetřovali, dnem i nocí se střídali u lože Boskova. Večer po práci sbíhala se sta hochů před obydlím Boskovým. Posedali na schodiště, na práh dveří, venku před domem, a čekali na zprávy o nemocném. Lékaři zakázali všechny návštěvy, ale hoši prosili a prosili, aby směli aspoň na chvilku za svým přítelem: "Nechte se mě naň jen podívat, nepromluvím ani slovíčka," prosil jeden, a jiný zase tvrdil: "Musím mu něco říci, jen slovo, on to musí vědět, než zemře." Třetí si stěžoval: "Kdyby Don Bosko věděl, že tu jsem, jistě by mě k sobě pustil." A mnoho hochů prosilo: "Aspoň odchylte dveře, aby nás viděl." Ovšem, lékaři byli neúsprosní i k nejvytrvalejším prosbám miláčků Boskových.

Když se zprávy o zhoršení nemoci množily, pochopili hoši, že jen Pán Bůh může pomoci. V mariánském kostele La Consolata bylo neustále vídat hloučky hochů, pohroužených do nejvroucnější modlitby. Snad sta svíček obětovali k obrazu Panny Marie. Kostelník již zamykal, ale kluky nebylo možno z kostela dostat ven. Který z nich nemohl do kostela, modlil se za nemocného doma, přimělo i domácí, aby se modlili s nim. Hoši se zavazovali zvláštními sliby, jen aby vymodlili uzdravení svého přítele. Ten sliboval, že se bude po celý měsíc denně modliti růženec, jiný po celý rok, opět jiní po veškerý život. Někteří se za uzdravení nemocného postili o chlebě a vodě a nejednoho zastalo vycházející slunce na kolenou; od večera do rána se modlil za přítele, jakého ještě v nikom jiném neměl, leč v Boskovi. Velká většina těchto hochů byla zaměstnána na turinských staveništích. Padesátkrát denně musili vystupovati a sestupovati po lešeních s putnami malty. Domů přicházeli vysíleni, ale za nemocného Dona Boska jim nebyla po těžké denní práci žádná oběť těžkou. Bylo možné, aby Pán Bůh vroucích proseb mladistvých duší nevyslyšel?

Nastávala noc, kterou lékaři prohlašovali za rozhodnou. Nemocný stěží dýchal. Don Borel mu pravil: "Done Bosko, víte, že v Písmě svatém stojí: V nemoci své pros Pána, a on tě uzdraví?"

"Děj se jeho vůle, můj drahý," zašeptal nemocný.

"Slyšíte, žádám vás ve jménu vašich hochů, říkejte za mnou aspoň slova: Pane, jestli se ti líbí, uzdrav mě! Opakujte je, prosím vás, ano?" Don Bosko poslechl.

"Nyní jsem jist, že okřejete," zvolal vesele Don Borel, "už nám scházela jen vaše vlastní modlitba."

Modlitby byly skutečně vyslyšeny. Rozhodnou noc přestál nemocný dobře a lékaři usoudili, že se uzdraví, jestliže se nic jiného k posavadní nemoci nepřidruží.

Za čtrnáct dní potom byl Don Bosko rekonvalescentem. Kdo šel tu neděli na procházku do předměstí, kde Don Bosko bydlil, užasl nad zvláštním divadlem. Před markýzíným sirotčincem se vše jen hemžilo kluky a výrostky. Dveře se otevřely a objevil se Don Bosko. Byl to jen stín bývalého Dona Boska, tak jej nemoc vyčerpala. Kluci snad šíleli radostí. Nachystali u dveří pohovku. Bosko si musil sednout, chlapci jej vyzvedli i s pohovkou na ramena a nesli průvodem do své nedaleké kůlny-kaple, zpívajíce, křičíce, smějíce se i plačíce radostí. Posadili Dona Boska před oltář a ztišili se, aby vyslechli jeho slova: "Moje děti, drahé děti, Pán Bůh vám zaplať všechny vaše modlitby, kterými jste zachránili můj život. Vám vděčím, že žiji. Děkuji vám za vaši lásku. A bude jen spravedlivé, abych vám sloužil po všechny dny svého života, které mi Pán Bůh ještě dá." Sta hochů plakalo. Don Borel vzlykal a Don Bosko se pohnutím odmlčel. Několik dní potom odjel Don Bosko do Becchi, aby si u maminky odpočinul a načerpal nových sil.

Za Boskovy nepřítomnosti pečovali o hochy a o oratoř Don Borel a několik kněží, přátel Boskových. Pochopili brzo, kolik trpělivosti a obětavosti bylo třeba Donu Boskovi s hochy. To nebyli andělé, nýbrž mládež povykující, křiklouni, mili sice, ale tu a tam se v nich probouzela ještě ulice a veškerým svým hrubiánstvím a klackovitostí, s nadávkami a oplzlostmi. Někteří z hochů chodili otrháni a byli plni hmyzu. Jedni se usmívali, jiní se kabonili, avšak všichni chtěli být milováni. Jedni měli práci, jiní byli bez zaměstnání, to pro Boska znamenalo chodit po zaměstnavatelích a hledat jim práci, klepat hned na ty, hned na jiné dveře a prosit pro některé hochy za odložený trest nebo o nasycení hladového žaludku. Nejnamáhavější byla neděle. Po vykonání povinností vlastního úřadu bylo třeba obětovat všechen ostatní čas hochům, katechisovat, bavit je, řídit jejich hry, být ve všem a všude k jejich službám. A odměna za všechno? Nespravedlivé a hořké posudky od lidí, od kterých by se spíše pomoc měla očekávat. Přátelé Boskovi vytrvali však obětavě u hochů a pečovali o ně tři měsíce, až Don Bosko se vrátil. Nebyl sice ještě zotaven, ale bylo mu v Becchi po chlapcích teskno. Nejednu neděli objevil se před Boskovou chaloupkou v Becchi houf chlapců; přišli až z Turina navštívit Dona Boska, urazili sem a tam v jednom dni 60 km cesty. Bosko se rozhodl vrátit se, zvláště když se rozřešila otázka jeho bytu.

Najal si v domě Pinardově v prvním poschodí čtyři pokojíky. Dům Pinardův a domy sousední, zvláště hostinec U zahradnice, nebyly však nijakými ostrovy svatých, a byla by jistě pověst Dona Boska utrpěla, kdyby byl sám v sousedství vykřičeném přebýval. Pan děkan castelnuovský tedy Donu Boskovi radil: "Víš co, vezmi si k sobě maminku."

Myšlenka vzácná, jak ji jen uskutečnit! Maminka už nebyla mladá a zasloužila si odpočinku ve výměnku u syna Josefa v Becchi. Vzít ji do Turina, znamenalo, Bože dobrý, dělit se s ní o bídu a o práci, uvést ji z tiché samoty do lomozu a křiku, do trampot a do starostí s výchovou několika set kluků, obětovat navyklost k venkovskému klidnému životu, všechnu příjemnost venkovského pobytu, všechna přátelství se sousedy a se sousedkami. Jak by mohl tak těžkou oběť od maminky žádat? Po dlouhém rozmýšlení se však přece odvážil navrhnouti mamince, aby se přestěhovala k němu do Turina.

Pokračování

Apoštolát modlitby

V *srpnu*: aby mladí dovedli najít své místo ve službě bratřím a pracovali na vybudování lepšího a lidštějšího světa; *misijní úmysl*: aby při volbě své budoucnosti uvážili i možnosti, které jim se nabízejí v misijních zemích.

V *září*: abychom všichni si byli vědomi své odpovědnosti a povinnosti napomáhat všem lidem k dosažení vyšší životní úrovně; *misijní úmysl*: za národy v zemích Latinské Ameriky, aby se našla vhodná cesta k jejich celistvému sociálnímu rozvoji.

Paní Marino, Vy ani nevíte, že divy tvoříte!

S Vaší trvalou ted' mám sílu na manželovo hudrování trvale neodpovídat — a — doma je klid! — `

Gu.4-1118
MARINA'S BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon — formerly at 26th St & Hamlin.
5234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

HLEDÁME
ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů;
pozorně snaživé
rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

VOICE OF THE NATION

Joseph Cada

CZECH-AMERICAN CATHOLICS

Conclusion

At the dedication of Saint Wenceslaus church in Baltimore, according to the "Voice" of December 29, 1886, Cardinal Gibbons spoke eloquently of the spiritual heritage of saints Cyril and Methodius but at the same time hammered home the idea that his Bohemian listeners must be good Americans with all the connotations of that word. On September 18, 1888, the "Voice" carried a letter from Saint Paul, saying that "among all the American bishops the most concerned about the Czechs was probably the Bishop of Saint Paul, John Ireland". Yet the good bishop did not hesitate to make a statement that while he welcomes Catholics from foreign countries into his diocese, he will not allow their personal tastes and affections "to encrust themselves upon the church. Americans have no longing for a church with a foreign aspect, they will not submit to its foreign influence. Only institutions to the manner born prosper; exotics have but sickly form."

Because they were numerically none too strong, the Czech Catholics had to follow the trend prevalent in their diocese. More often than not, they lived in German populated areas whose "national" parishes had problems of adjustment similar to theirs or else they fell under the jurisdiction of such conservatives as Archbishop Corrigan of New York. The Bohemian Benedictines, originating at Saint Vincent's, also exercised an influence on the conservative orientation of those faithful whose parishes they founded or served. Possessing an alert press, Czech Catholics realized the dangers to which the Church was exposed by the successors of the "Know Nothings"; namely the "American Protective Association", the "National League for the Protection of American Institutions, Patriotic Sons of America", and others. The "Voice" and later the Benedictine periodicals fought the A.P.A. with success through Czech voters' associations affiliated *with the Populist Party in the early 1890's and the Democrats later. The danger from elements unfriendly* to the Church continued even after the opponents of the Faith failed to secure political control of the country. Such ages of stress as post-World War I or II, furthermore, gave anti-Catholic organizations, particularly the "Klan" in Texas, a chance to raise its head.

Loss of European traits and values by natural attrition in the last analysis constituted the most serious cause of the decline of Czech Catholic life in America. Powerful external influences continually reduced the ethnic quality of that existence. Some operated peacefully, others militantly. The anti-Catholic "Menace" of September 13, 1913, for example, looked at Slavic peoples, including the Czechs, as undesirable elements. It imputed that they were in the service of the Catholic hierarchy and that they perverted the nature of Anglo-Saxon-American life. Or again the "100% movement" of World War I aided denationalization by insisting on rigorously enforced Americanization. Here and there it deeply influenced the Church. In the Kenrick Seminary of Saint Louis, to cite an instance, Archbishop J. Glennon, D.D., during the 1910's and 1920's actively promoted anglicization. The same was true of the Saint Paul, Minnesota, Seminary. Though, of course, Catholic seminaries after 1919 did teach languages spoken by the faithful of the diocese, the purpose of such instruction was the acquisition of rudimentary Czech, German, Italian, or other tongue for purposes of conducting church services and hearing confessions and not for the comprehension of one or another of the foreign cultures.

Irrespective of the culture which its people desired to cultivate, the parish itself was an assimilative agent. It existed as a cell in the growing biological body of the American Catholic Church. The latter united varying cultures under one banner with the aim of arriving at a stage of administrative coordination characteristic of old world national churches. This unifying process proceeded through a regime of experimentation and control. It was organic in its functioning, forever changing and adapting itself to the needs of the American environment and its complex social, economic, cultural, and political relations.

As a fragment of this plan of institutional construction, the parish lived with the forces which moved the greater whole. Its national school was only partly foreign, for it had to meet standards established by an American system of education. Its pupils competed with children of other parish schools in the state or city. Its teachers were nuns whose mother houses tended increasingly towards assimilation, and it was considered a temporary expedient in the process of a people's transition from one culture to another. Irrespective of the caution which many nationally minded pastors exercised, Americanization entered the parish by mobility of the people. Totally Bohemian parishes, where in more than one instance non-Czechs were refused registration, within a score of years had a motley of population, and their pastors, whether they liked it or not, became shepherds of not a group but of all Catholics. Rural Czech churches generally had a greater ethnic longevity than their urban counterparts. Yet even in these the infiltration of non-Czech elements and intermarriage helped to bring about an ultimate assimilation.

The assimilative process also took its due course in the history of fraternalism. The assaults which were made on the national benevolent societies were far more telling than those which affected other Czech Catholic institutions. Founded as neighborly organizations by men and women who had little if any concepts of the laws of insurance, the various unions found themselves after some time in a precarious financial position and difficulty with state boards governing insurance. In order to carry on, they were forced to revise their rates and at once not only lost considerably of the old membership but also made themselves unattractive to the younger element upon which their continued growth depended. The latter found the rates and security of commercial insurance more in agreement with their notions of what the nature of mortuary protection should be.

Another serious handicap under which fraternal organizations labored was what they assumed to be a moral commitment; namely, the use of the Czech language. As long as members of the first generation and its offspring brought to America in childhood were numerically strong enough, the unions prospered. For the natives born of Czech antecedents, they, however, possessed no magnetism. These by force of circumstance were ushered into a new pattern of life, where the use of Bohemian spelled no advantage and where traditions of a nation three thousand miles across the Atlantic could hardly be expected to dovetail with the values and ideals of America.

The means of combating the decline of membership on the part of the unions were launched too late and too weakly. Only when the drifting away of the emerging generation became truly alarming were those, interested in the welfare of the benevolent societies, moved to action. They accepted the use of English and undertook reforms seeking to make the organizations as attractive as public insurance companies. By now the assimilative process, however, was far too advanced for the new generation quite steeped in the flux and flow of American culture to secure success of the reforms. Save for Czech Texas and its spirited leaders, Czech Catholic fraternalism has continued its downward trend. Recently expedients, such as amalgamation with Czech and non-Czech benevolent societies, have been considered. Whether even such future combinations will succeed in competing with commercial insurance houses is open to serious doubt, because of the imponderable, which always exists as far as mutual organizations or societies are concerned.

However when the past of the national, and hence Czech parish is viewed, one matter concerning its existence will always stand out, the contribution it made to America's total structure of life and growth of Catholicism. Save for its none too many examples in the Colonial and early American Republican periods, it was almost invariably a product of working class vision and diligence. A Catholic parish in an affluent neighborhood to about 1900 was an anomaly, for American Catholicism huddled about itself the poor and the struggling who crossed the ocean to find life more bearable on the other side of it and who paid for this privilege a thousandfold by their work. It was they who were America's artisans and factory workers, miners and menial laborers, and fishermen and tillers of the frontier's unyielding soil. Without their assistance the country's industrial leadership in world economy would never have been possible. They became the nation's foremost advocates and staunchest defenders in periods of crisis. Traitors there never were among them, even when the United States discovered a foe in the nation of their ancestry or national antecedents.

The national parish meant equally as much to the Church itself. Its support raised it to pre-eminence among the churches in the States. It invested its bishops with rights to its property, when the parishioners in full justice could have claimed those rights for themselves. It supported Catholic education beyond its confines, aiding religious communities and diocesan authorities to build high schools and institutions of higher learning. It contributed to the erection of the Catholic University in Washington and has been its mainstay through annual parish collections. It proved its generosity for the missions and gave the Church thousands upon thousands of vocations. Last but not least, it adjusted the lives of millions of those, who in the nineteenth and twentieth centuries crossed the country's borders, to acclimate themselves to a new form of cultural life in an orderly and constructive manner here in America.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

WHAT AMERICA IS NOT

During the Bicentennial year, there will be a fresh out-pouring of oratory, art, poetry and writing to tell the world what America really is. We have thought about it, have tried our hand at putting in writing what America is, and we have decided we can catch the essence of the United States more effectively with the negative approach.

America is not a nation where the right to believe in God is abridged or even discouraged. There are no religious refugees in America such as Alexander Solzhenitsyn is from the Soviet Union. There are no writers in jail in America for their religious writings. If any writer, preacher, poet, artist, or speaker ever goes to jail in America, it is for what he does. . . not for what he says, paints, or writes. America is not a nation which jails its political dissenters such as Russia.

The freedom of worship, assembly, and speech are not granted by our government . . . only guaranteed by the first Amendment to the Constitution: "Congress shall make no law respecting the establishment of religion or prohibiting the free exercise thereof; or the rights of the people peaceably to assemble and to petition the government for a redress of grievance."

America is not a nation where it is against the law to hold public worship, own a Bible, or to teach our children to believe in God.

America Is Not A Nation Of Kangaroo Justice

America is not a nation which takes political opponents out and shoots them. Every person is considered innocent until proven guilty, and the first court is not the last one available. Trial, not by government or bureaucrat, but rather by a jury of one's peers is the greatest legal safeguard to freedom ever devised by man. America does not have a policy of settling its political differences with guns, or terrorism.

Perhaps the greatest test of a nation's stability is when a popular leader is assassinated. America does not erupt into mass violence under such circumstances, but rather calmly goes about apprehending the killer and bringing him to justice.

America is not a nation which ordinarily needs a federal army to keep domestic order. Perhaps the greatest tribute to what America is not . . . and what America is . . . came the night President Nixon resigned. Only the normal number of secret service men were on duty at the White House . . . and only the normal beat cops were patrolling Pennsylvania Avenue.

By painting a picture of what America is not, we thereby explain what America is.

Rev. Father JOHN J. ANDĚL, Pastor of Cleveland's O.L. of Lourdes Parish was English Homilist at CZECH HERITAGE LITURGY for 41st I.E.C. in Philadelphia, Saturday, Aug. 7, 1976 at St. Peter's Church

Here is the text of his Homily:

"Blest are those persecuted for holiness' sake, the region of God is theirs; Blest too are the peacemakers, they shall be called the Sons of God." Words taken from the gospel of St. Matthew, Chapter 5, verses 9 and 10.

Your Excellencies, Right Reverend Monsignori, Very Reverend and Reverend Fathers, Venerable Sisters, honored guests and people of God.

In the quest, the search and hunger for peace and freedom, there are always those who must suffer for God, for liberty and at the same time there must be those who play the role of peacemakers, who lead us to reach this goal of freedom. These two go together. Our Lord Jesus Christ in His life on earth, filled these two roles.

Those suffering and searching for peace will always be with us, for in no period of man's history has mankind the perfect peace he sought and the peace which Jesus Christ promised For the sake of political freedom, religious liberty and personal freedom, man has always had to suffer and make sacrificies. History verifies this fact. The Israelites when they were in captivity suffered enormously for years, and after enduring this suffering were liberated by God in due time. His divine providence hovered over them, and from the heavens they were fed with manna for forty years, until they found freedom. God was their liberator . . . God was their peacemaker.

We find that throughout the history of the Church, the early Christians fought and suffered for their faith and religious freedom. The martyrs were numerous, and from the blood they shed, new converts were made, and freedom was attained. The Catholic Church itself suffered much when attacked by heresies, schisms, and the French Reformation, but instead of being annihilated, the Church emerged more powerful and stronger, as we experience it today. Christ's promise, "I will be with you all days, even to the end of time" are fulfilled: and to this day, God's Providence takes care of the Church and those suffering for the cause of freedom.

Our own country has gone through this experience, and at this time we are observing its Bicentennial. We remember and recall the many men and women who two hundred years ago suffered and died for what they believed, for human rights, dignity, justice, freedom of government and worship. Today we are reaping the fruits of our forefathers who sacrificed so much for us. God's Providence guided our country to victory, and is guiding America to better days because America has put its faith and trust in Almighty God.

The world in recent years has undergone persecution for the sake of freedom and peace. Germany under the rule of Adolph Hitler, sought power, conquest and domination, and in doing so, brought upon millions, untold suffering, loss of life, sorrow and grief. All this suffering was for the cause of freedom. However, Hitler failed . . . might and tyranny did not prevail, but justice and righteousness under God did prevail.

In our present time, peace is not universal. Today under Communism, Russia has dominated and is dominating many countries, Czechoslovakia, Poland, Hungary and others. Behind the Iron Curtain, human rights have been taken away or diminished; the freedom of self government, the freedom of religion and religious education has been curtailed to a minimum, or does not exist. Our people, especially the Czechs are under this domination. Although the faith of these people at times appears to be dormant, one day it will spring to a vital life. These are the people who today are suffering and hunger for justice and religious freedom. We are sure that in due time, with God's Providence and with our Eucharistic Saviour, they will taste the sweetness of liberty and be rewarded with justice and peace.

Who are the peacemakers of whom Christ speaks, who are the children of God? The peacemakers are found in every era of man's history, in every country of the world. They are the men and women who had faith in God, and whose goal in life was to bring peace, freedom and happiness to mankind. They were and are the great leaders of nations, of the past and present. They were people who sacrificed for freedom and gave their lives. They were lay people and religious, men and women, who had faith and trust in God. They were the prophets of old, and in our country's history, they were men like Washington, Lincoln or Wilson, just to mention a few. Their goal in life was freedom and liberty for the people they served.

Our Czech people have every right to be proud of their heritage as that of peacemakers. They can be proud of their saints and heroic lay leaders. The great Saints, St. Cyril and Methodius brought the faith to our ancestors, and religious freedom to the people. St. Wenceslaus brought peace and freedom to the Czech people. His dedication to the Eucharist brought faith, love, tranquility and peace at least for a time. His grandmother, St. Ludmila in spite of all oppositions, guided him; and Christ prevailed in her household and in the life of St. Wenceslaus.

We had other peacemakers, St. Procop, St. Adalbert, St. John Nepomucen and others who served their country and their God so valiently. In our own nation we have had and have many peacemakers and leaders, among them Venerable Bishop John Neumann, the fourth Bishop of Philadelphia, whose remains repose in the tomb of this church. He was a devotee of the Blessed Eucharist, patron of the Forty Hour Devotion, and heroldes the parochial system of education in this country. John Neumann, was an educator, leader, peacemaker, a priest and man dedicated to his God and country. We hope and pray that he soon will be canonized.

One of our modern Czech heroes and spiritual leaders was the late Joseph Cardinal Beran. He came to the United States ten years ago in 1966 for a visit. It was our honor to have him stay at Our Lady of Lourdes parish when he was in Cleveland. One Sunday morning the security guards could not locate the Cardinal in the rectory, and everyone was excited. Where do you think we found him . . . in the sanctuary. He was there for one and a half hours praying before the Blessed Sacrament in preparation of offering the Mass. It was his devotion to the Blessed Sacrament that sustained him, especially during the years he spent in the concentration camps.

Where did all our Czech saints and leaders, and peacemakers get all their strength? What was the source of their energy, wisdom, love dedication and faith? It was their love of the Eucharist. Just like this Eucharistic Congress will bring to you who came here in faith and love, new hope and joy, you too will receive courage and dedication to carry on.

Anyone who suffers for justice and freedom, or is a peacemaker, must have an ideal, an example to follow. Who suffered most? Who was the greatest peacemaker of all times? It was Our Lord Jesus Christ when he was on earth, and now as He is present in the Holy Sacrament of the Eucharist.

Let us turn to Our Lord in the Sacrament of the Altar. When Our Lord challenged the faith of His apostles, St. Peter said, "Lord to whom shall we go . . . You have the words of eternal life." There in the Eucharist we receive our answer. We are the Church, the Mystical Body of Christ, and with Christ as our head we can save the souls of mankind. The Church is social because it is made up of men; it is vital and living, because we are the branches, clinging to the vine . . . Jesus Christ, and we live through His and the Holy Spirit. Christ in the Eucharistic recognizes the problem of man, and the dignity and value of mankind; and it is through the Eucharistic Lord we can reach real brotherhood and equality of the human race.

Let us therefore, during the celebration of this Eucharistic Congress in the great city of Philadelphia, reaffirm and rededicate with all vigor at our command, our firm belief in all the teachings of Our Holy Mother the Church, and our belief in the presence of Our Lord Jesus Christ in the Holy Eucharist. He alone has the answer to peace; He alone can give to all nations, to all people the happiness, freedom and peace we desire in this life and in the life to come. So with St. Peter let us say, "Lord to whom shall we go, but to You our Eucharistic Lord and Kin . . . You have the words of eternal life." Amen.

PILSEN NEIGHBORS COMMUNITY COUNCIL —1521 W. 18th St.— ANNOUNCE:

The Fiesta del Sol is Pilsen Neighbors Community Council's greatest Mexican celebration of the year. The community is 80% Mexican. People in Pilsen celebrate this Fiesta del Sol with all the flair and excitement of Mexican music and folklorico dancing, colorful flowers and pinatas. Mexican food and drinks, arts and crafts will be sold all day long.

This is our third annual Fiesta del Sol, which will be our greatest. The Pilsen Neighbors Community Council invites everyone from in and around Chicago to come and spend some time in our little Mexican Village. You will not have to travel 2,000 miles either, for Pilsen is located at Cermak and Blue Island, very near the Stevenson, the Eisenhower, the Kennedy, and the Dan Ryan Expressways, right in the heart of Chicago.

The Fiesta del Sol will be held Friday, August 20th, 6 p.m.-11 p.m.; Saturday, August 21st, 10 a.m.-11 p.m.; Sunday, August 22nd, 10 a.m.-11 p.m.

Sincerely,
Raquel Guerrero, President

P.S. —We are a non-for-profit community organization, and so we asking each Chicago and suburban neighborhood newspaper to help us out by printing our press release. Thus, many Chicagoans and Suburbanites may have the opportunity to share with us our love for life and our special Mexican Culture.

Thirteenth Annual DWIGHT CZECH FESTIVAL

News from the Nebraska Czechs:

The Thirteenth Annual Czech Festival at Dwight, Nebraska was just completed this last weekend of July 24 and 25. It was considered a huge success. It was estimated between 5 and 6 thousand people visited our little village during the festival.

The Festival Committee is very grateful to the Moravian Cultural Society and Klub Domov for sponsoring the busload of people to Dwight and bringing their dancers which added color to the Festival. And a big thank you to Rev. Vojtech Vít for celebrating Mass in the Czech language with the pastor of Assumption parish here in Dwight, Rev. Gerald Vap.

At our Festival this year we were honored to have two of our former hometown war heroes, M. Sgt. Ernest Kouma (U.S. Army) and Sgt. Major Tony Kouma (USMC) who wear the Congressional Medal of Honor and the Navy Cross Respectively. M. Sgt. Kouma is the only Czech in America to have the honor. Also Jan Kocourek of the Czechoslovak section of the Voice of America visited our festival and took many interviews of different people and *taped parts of the festival for sending* overseas.

Now on to Wilber, the Czech Capital of Nebraska and their 14th Annual Czech Festival on August 7 and 8, where they are planning a full two days of entertainment. Their honored guest this year who will receive their King Charles Award is Dr. Allen Hynek a famed scientist and a renowned authority on the subject of UFO. Parades are planned both days, and a huge Spectacular program is planned for Sunday afternoon at 4:00 P.M. under the direction of Bernard Klasek of Wilber. Dr. Vladimir Kucera of the State Historical Society of Lincoln and Alfred Novacek of Dwight. The new 1976-77 Nebraska Czech Queen will be chosen Saturday from a field of seven contestants. Everyone is welcome to Wilber. Twenty five to thirty thousand people visit the Festival in Wilber each and every year.

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233